

શ્રી અષ્ટાપદજીખીંબ પ્રતિષ્ઠા.

જન મહોત્સવ.

૩૨૯૬

—:૦:—

જૈનધર્માવલંબી શાખીલા સજ્જનોને ગાવા સારૂ

રચી જાણી પ્રસિદ્ધ કરનાર

જોશી ભૂરાભાઈ બેહ્યર દવે

કપડવાંજવાસી.

—

.

મુ'બદ્ધ:

સત્યવક્તા પ્રીટીંગ પ્રેસ.

—

સંવત ૧૯૬૪—સને ૧૮૮૮.

—

કિંમત પાંચ આના.

શ્રી અષ્ટાપદજીખીંબ પ્રતિષ્ઠા.

જન મહોત્સવ.

— : ૦ : —

જૈનધર્માવલંબી શોખીલા સજ્જનોને ગાવા સારૂ

રચી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

જોશી ભૂરાભાઈ બેહેચર દવે

કપડવંજવાસી.

— . —

મુ'બદ્ધ:

સત્યવક્તા પ્રીટીંગ પ્રેસ.

— — —

સંવત ૧૯૪૪—સને ૧૮૮૮.

— — —

કિંમત પાંચ આના.

અર્પણ પત્રિકા.

સ્વર્ગવાસી નગરશૈઠ

નાહાલચંદભાઈ નથુભાઈ

કપડવંજ

આપ નૈનધર્મીઓ ઉપર પૂર્ણ પ્રીતિ રાખતા
હતા એટલુંજ નહિ, પરંતુ આપનો કપડ-
વંજની તમામ વસ્તી પ્રત્યે સારો
ભાવ અને પ્રીતિ હતી-એવા
આપના રૂડા ગુણોને લીધે
આ પુસ્તક સાથે આપનું
નામ જોડી રાખ્યું છે.

બૂંઝ બે.

કંતા.

પ્રસ્તાવના.

—:૦:—

કપડવંજ એ મુ'બઇ-છલાકાના ખેડા જીલ્લામાં કચ્છ અને સા-
બુના કારખાનાથી પંકાયલું એક નાનું શહેર છે. જોકે શહેરની વસ્તી
પંદર હજારની છે, પણ ગામની અંદરના ધનાઢય શેઠો લાલબઇ ગુ-
લાલ અને વ્રજલાલ મોતીચંદ, બીજા કંટલાક માતબર વોહોરા વિગે-
રની ભવ્ય ઇમારતોથી અને માજી ગુર્જરપતિ સિદ્ધરાજ નયસિંહે બંધા-
વેલા સુશોભીત કુંડવાવથી બાગ અને બગીચાઓની શોભાથી આજુબા-
જુના ધણીખરા દે.કો એને “નાની મુ'બઇ” એ નામે પીછાને છે.

આવા એક શહેરની અંદર ધણી. માતિયો વસે છે. તેમાં વીશા
નીમા ધણીબાની માતિયાં સુમારે સવાસોએક ધરો છે. તે માતિયાં
ધણી ખરા પૈસાદાર છે પરંતુ દેવગવાસી શેઠો લાલબઇ, ગુલાલ અને
વ્રજલાલ મોતીચંદ એઓ વીશ વીશ જામ રૂપિયાના આશામી કહેવાતા,
અને તેઓની દેશી શની પદ્ધતિએ કરીને દેશોદેશમાં નામાંકીત થયા
હતા એટલુંજ નહીં પણ પોતાની માંનિને પણ તેમણે ધણી દીપાવી
હતી. એનાં લાલબાઇ ગુલાલના વંશમાં તેમના પુત્ર નથુભાઇ હતા. અને
નથુભાઈ શેઠને ત્રણ પુત્રો હતા. તેમાં પહેલા ગીરધરભાઈ, બીજા શા-
મજભાઈ, અને ત્રીજા નાડાલચંદભાઈ હતા. તેમાં ગીરધરભાઈ કીશોર
વયમાં ગુરૂદી એટલે શામજભાઈ અને નાડાલચંદભાઈ એઓ રક્ષા તેઓ
બેજી સગીર વયના હતા તે દરમિયાન તેઓની વયમાં હાલના યુગના
પ્રમાણથી સંસારીક વ્યવહારને લીધે સંવત ૧૯૨૫ ની સાલમાં વેહે-
આણુ થઇ ત્યારથી આજ સુધી તેઓને જુદાપણુ આસે છે. આ વેહેંચણુ
તેઓની બાલ્યાવસ્થામાં થયા છતાં તેમને દરેકને હિસ્સે આવેલા નાણાં
તેમની તરફના માણસોએ સાચવ્યાં તેમ શેઠ નાડાલચંદભાઈ તરફથી
તેમના નાણાં તેમના મુનીમ સયદ હુશન મીઆંએ વફાદારીથી સ-

ચવી રાખ્યાં એટલુંજ નહીં પણ પોતાના શેઠને કળવવામાં બણી ખંત લીધી જેથી તેઓ પાકી વયમાં આવતાંજ બણી ખચરદારી દર્શાવવા લાગ્યા, જે ખચરદારીથી ખુશ થઇ તે વખતના મેહેરખાન કસેક્ટર સાહેબ મિ. શેપર્ડ સાહેબે તેમને અદાર વર્ષની વયે કપડાંજ મ્યુનિસીપાલીટીમાં એક મેમ્બર નિમ્મા હતા અને જનરલ કમીટીમાં તુરતજ તેમને ચેરમેનનો ઓફિસ મલ્યો હતો. ચેરમેનનું કામ કેટલાંક વર્ષ તેમણે બણી સારી રીતે બજાવ્યું, જેથી વખતે વખતે ભોક્ષા તેમના કામને માદ કર્યાં કરે છે.

વળી એવામાં એજ યાત્રીમાંનાં શેઠાણી માણેકબાઇ કે જેઓ મજલાલ મોતીચંદના વંશમાંના શેઠ કેવળબાઇ જયચંદબાઇનાં કાકી થાય તે માંદા પડ્યાં જ્યારે તેમને પોતાની મીલકતનું ઉવીલ કરવાને વિચાર થયો, પણ લાખો રૂપીઆની મીલકતનો વહીવટ કરવાને બાહોશ નર જોઇએ તો તેવા નર શેઠ નાહાલચંદબાઇને પસંદ કીધા. એ શેઠને તે શેઠાણીએ પોતા પાસ બોલાવી પોતાની મીલકતની કીગતની તેમને વાત કહીને તેમને અને બીજાઓને ટ્રસ્ટી નિમ્મા. પણ સરપંચ તરીકે અને વાંધા પડતા મતની વખતે સરપંચની મતે કર્યું થાય, એ તરીકે શેઠ નાહાલચંદબાઇનેજ મુકરર કીધા હતા, અને એ દાખલાથી પણ તેમની અકલ જણાઇ આવે છે.

આ ઉવીલ થયા પછી કેટલીક મુદતે શેઠાણી માણેકબાઇ સ્વર્ગ-વાસી થયાં તથા તેમની મીલકતને માટે હક કરનાર શેઠ કેવળબાઇ જયચંદબાઇએ તે ઉવીલની સામે તકરાર કીધી. મરનાર શેઠાણીના સર પંચ તરીકે શેઠ નાહાલચંદબાઇ હતા. તેઓ તે વખતે ખીલતી જુવાનીમાં હોવાથી તેમની ભોક્ષી શરમ કમી ગણી તેમની સાથના ટ્રસ્ટી-ઓમાંના મિ. ખેમચંદબાઇ મીઠાભાઈ શીવાયના સરવે ટ્રસ્ટીઓએ ટ્રસ્ટી તરીકેનું કામ કરવાને ના પાડી તે છતાં પણ એ જુવાન હીંમત બાહાદુર શેઠ પોતાની હીંમત છોડી નહીં અને કોર્ટ સાથેના કલ્યામાં તેમાં બળી મુજબની નામદાર લાખ કોર્ટની અસલ બાબુમાં પેહેસોજ

પ્રસંગ હોવા છતાં પોતે હીંમતથી જુગાની આપી સરવે શ્રાતાઓન દીક્ષા પ્રુશ કીધાં હતાં. કહ્યો આશનાં દરમીયાન તેમના સાથી ટ્રસ્ટી મિ. ખીમચંદભાઈ ગુજરી ગયા તેથી તેઓ એકલા ટ્રસ્ટીમાં રહ્યા હતા પણ એ કેવળ ભાઈ સામે પોતે એવી બાહોસીથી મચ્યા હતા કે જેમાં આખરે શેઠ કેવળભાઈની સામે તેઓ ફતેહમંદીથી પાર પડ્યા અને આખરે સસનો જય કેહેવડાવ્યો.

આ કેસથી તેમની વીખ્યાતી ધણીજ થયેલી હતી અને તેવાં માંજ એવો પ્રસંગ બન્યો કે કપડવંજમાં સને ૧૮૮૨ની સાલમાં કાલેરાના જયંકર મરજો દેખાવ દીધો અને કેટલાક અણુસમજુ લોકો એવા કે સરકાર તરફથી તેને માટે મળતી દવા લેવાને ના પાડતા જેથી તે વખત અને તેજ રોમ દુર થવાની મદદમાં આવેલા કલેક્ટર મેહેરખાન ટ્રાંટ સાહેબે એવો હુકમ ફરમાવ્યો કે, કાલેરાના રોગીને ગામ બાહાર તેમને માટે બંધાવેલા ઝુંપડામાં લઈ જઈ ત્યાં રાખવા. આવા તેમના હુકમથી ગામની રૈયત ધણી ધાબરી બની ગઈ પરંતુ સાહેબની પાસે પોતાની દાદ માગવા જવાની કોઈની હીંમત ચાલી નહીં ત્યારે ગામના ધણા ગૃહસ્થો મજબૂર શેઠ નાહાલચંદભાઈ કે જેઓ તેવામાં પોતાની ચાતુરી અને હીંમતથી નગરશેઠ તરીકે ગણાતા હતા, તેમની પાસે ગયા અને તેમને સાહેબ પાસે જઈ રૈયત ઊપરતું દુઃખ ટાળવાને માટે વીનંતી કરી કહ્યું તેથી તરતજ એ જવાન હીંમતવાન નરે રૈયતનું દુઃખ ટાળવાનો શ્રમ લીધો અને મે. કલેક્ટર સાહેબ પાસે જઈ પોતાની લાવણ્યતાના બોલથી સાહેબ પાસેથી તે કામ ફતેહ કરી આવ્યા, તેને માટે તો આજે પણ લોકો વખત વખતના પ્રસંગમાં યાદ કરે છે.

આ શેહેરની અંદર આવા એક હીંમતે બાહાદુર શેઠની જરૂર રૈયત ને ધણી હતી, પણ કેહેવત છે કે “જે નરનો ખપ અહીં તે નરનો ખપ તહીં.” એ કેહેવત પ્રમાણે જગતકર્તા પ્રભુએ દયાળુ શેઠને સંવત ૧૯૩૯ના પોશ વદી ૧૦ને રોજ રાજનગર (અમદાવાદ) મુકામેથી પોતા પાસે સ્વધામમાં બોલાવી લીધા.

મરહુ સૌદના આ દુઃખ ભરેલા મરણની વાત રાજનગરમાં પ્ર-
સરતાંજ સર્વે પ્રજા દીલગીર થઇ એટલુંજ નહીં પણ શહેરના નગર
શેડીયાઓ તથા ખીજા ગૃહસ્થો તેમના મરણ અવસરે પોતાની ગમગીન
દેખાડવા પોતાના કીમતી વસ્ત્રો સહીત સ્મશાનમાં દાખલ થયા હતા.

મરહુમ શેઠજીના સુશોભીત દેહને સંદનાદી કાળેટાની ચિતામાં અગ્નિ
સંસ્કારકીધો તે સમયે આખું સ્મશાન શોકજનક થઇ રહ્યું હતું. ખાદ
તે નમરના સદગૃહસ્થો યાને નગર શેડીઆઓએ પોતાના કીમતી વસ્ત્રોને
તેમની પાછળ ભોગ આપ્યો હતો. સાર ખાદ તે દિવસે આખા રાજન-
ગરમાં હડતાલ પાડી હતી. આ ઉપરથી ત્યાંના લોકોનો અત્યંત ધાડો
પ્રેમ સ્પષ્ટ દેખાઈ આવે છે.

આ દુઃખદાયક ખબર રાજનગરથી કપડવંજમાં ચલાંજ સર્વે
રૈયતને ભારે દીલગીરી રૂપેન થઈ રહી હતી. અને તેની સાથે તમામ
ના મુખમાંથી અદ્વસોસ અદ્વસોસના શબ્દો નીકળી રહ્યા હતા તે દિ-
વસનો દેખાવ ધણેજ બચકર લાગતો હતો તેમજ તે દિવસે આખા કપડ-
વંજ શહેરમાં હડતાલ પાડી હતી તેથી રૈયતનો તેમના પરનો ધાડો પ્રે-
મ જણાઇ આવે છે.

આ કવખતના એ નગરશેઠના મરણથી જ્યારે શહેર રૈયતને એ-
ટલી બધી દીલગીરી થઇ સારે તેમનાં પરમ પવિત્ર માતૃશ્રી અમૃત
ખાધને તે કરતાં વધારે દીલગીરી થાય તેમાંથી નવાઇ. પણ જે બાબત-
માં કોઇ નરનો ઉપાય નહીં ત્યાં કોઇથી કંઈ થઇ શકે નહીં. કહ્યું છે
કે દૈવની ગતિ વીચીત્ર છે. ગમે તેવો બળાળ હોય તોપણ દૈવ પ્રત્યે
આલી શકતું નથી.—જાતો બ્રહ્મકૃષે ગળે ધનપતિઃ યઃ કુંભકર્ણાનુજઃ
પુત્રો શક્યોતો સિરઃ દશ સિરાપુર્ણઃ ભુજવિંશતિઃ દૈત્યઃકામચરો રથ-
સ્થવિજયો મધ્યઃસમુદ્ર ઋદ્ધં સર્વે નિષ્કલતાં તદૈવ વિધિના દૈવો વિચિત્રા
ગતિઃ—અર્થ—બ્રહ્મણના કુલમાં હતપત્ર થયો એવો કોણ તો કે રાવણ
કે જે ગજપતિ અને ધનપતિ હતો, કુંભકરણ જેનો બધુઆત હતો,
તે વળી હંદ્રજીત જેવો જેને પુત્ર હતો. દશ શીર અને વીશ ભુજવાળો

દેવનો પાતિ રાવણ કામદેવના સરખી ગતિ વાળો એટલે ધારે તેનાં સ્વ-
રૂપને ધરવા વાળો, બળી વિજય રથ છે જેને એવો સંગ્રામમાં હારે ન-
હીં એવો રાવણ, મધ્ય સમુદ્રને વિષે જેનું ધર છે એવો બળીઓ રાવ-
ણ તે પણ દેવ કોપ્યો ત્યારે એ બધું નિષ્ક્રમ ગયું માટે દેવની ગતિ
અકળીત છે. ત્યાં આગળ કોઈથી કંઈ થઈ શકે નહીં.

આ કવચતના મરણથી તેમનાં સગાંસંજાંધીનો આત્મા ઢાઝે તે દાઝ દૂ-
ર થવાની તો નહીં પણ કેટલીક મુદતે દુર ધામ અને નામાંકીત શેઠની
નામના રહે એ હરાદાપર સર્વેનું ભક્ષ ખેંચાયું. પ્રથમ ધર્મમાર્ગ તરફ નામના
કરવાના હેતુથી તેમના પવિત્ર માતૃશ્રી, શેઠાણી અમૃતબાઈએ પોતાના
મેહોલભામાં એક ‘અષ્ટા પદ્મ’નું દેરાસર બાંધવાનો નિશ્ચય કરી તેનું આ-
ત મુકૂત સંવત ૧૯૪૦ના વૈસાખ સુદી ૧૧ ને રોજ કર્યું અને પછી
દેરાસર બનાવવા માંડ્યું તેનો ઘણો ભાગ તૈયાર થયે મરહુમ નાદાભ-
ચંદભાઈનાં માતૃશ્રી અમૃતબાઈએ સંવત ૧૯૪૨ ના વૈસાખ સુદી
૧૧ ને ગુરુવારને રોજ એ દેરાસરમાં પધરાવેલા પ્રભુજીની પ્રતીષ્ઠા
કીધી. આ પ્રતીષ્ઠાના પ્રસંગ પર દેશો દેશ કંકોત્રીઓ લખી ભારે મે-
લાવડો કીધો હતો. તે વખતમાં અને જે ધામધુમ થઈ હતી અને
જોવાલામક રચના થયેલી તેની માદગીરી રહેવા આ લઘુ પુસ્તક નીચે
સહી કરનાર અલ્પમતિથી રચ્યું છે જે વાંચનાર ગૃહસ્થો વાચી ભુલચુક
હોય તે ક્ષમા કરશે,

પુસ્તક પ્રસિદ્ધિમાં મુકવાનો મારો આ શ્રમ પહેલો છે, માટે વાંચકો-
એ બુલની ક્ષમા કરી તેના મુદાપર વિચાર કરવો.

કપડવંજ. }
સંવત. ૧૯૪૪ }

મૂ. બે. બે.
કંપો.

હાહરો.

- પ્રથમ નમું ગણ નાથને, પ્રેમે ભાગું પાપ;
 એક દંત ઉચારતાં, વીઘ નિવારણ થાય. ૧
 સમર દેવી સારદા, રૂપ મનોહર માત;
 બુંદી બળ મુજમાં નથી, વાણી બો વીક્ષાત. ૨
 કમળ ને નિ ક્રપા કરી, દાસ તણાં દુઃખ કાપ;
 દુરમતિ દુર કરિને સદા, શુભ મતિ મુજને આપ. ૩
 કાંકર કાળીદાસને, પ્રસન્ન થઈ તું આપ;
 કવિ કહેવાયો વિશ્વમાં, અકળિત બુદ્ધિ અનાપ. ૪
 ક્રપા તમારિ જેમને, તેને સુખ બહુ પેર;
 માન તાન મોટમ અને, ભક્તિ ભિન્ન લેહેર. ૫
 દાસ તણો દિન દાસ હું, કરગરિ કહું કંગાસ;
 વાસ કરો રસના વિશે, વાણી વદુ રસાસ. ૬
 જશવંતા છો જનપતિ, જાણીને નિજ દાસ;
 દોષ કરિ દુર માઘરા, પુરો રદ્યમાં વાસ. ૭
 ગાવાને ગુણ આપના, મનમાં હર્ષ આપાર;
 તે ઇચ્છા પૂરણ કરો, જિન પતિ જુગદા ધાર. ૮
 બાળક બોલે બોબડું, સુણિ પિતુ મન હરખાય;
 અવળ સવળ આ શબ્દથી, રીસન ધરશે કાંય; ૯
 કવિકો વિદ પડિતને, પ્રેમે પ્રણમું શિશ;
 બૂલ સુકના જે ગુન્હા, તેહની ઘો બક્ષીસ. ૧૦
 વિપ્ર કુળે વપુ માઘર, મેવાડાની નાત;
 ચોરાશી ચિતમાં લહો, જેની જગમાં ક્ષાત. ૧૧
 બેહેચર સુત છુધરને, ઉરે ભૂરો નામ;
 કરીયો વિદ્યાબ્યાસમે, કપડવંજ ગુણ ગ્રામ. ૧૨
 નરશિહ સુત જે લાલનૈ, તેનો પ્રાદ પ્રતાપ;

- સુખ પામ્યો સવ સ્થળે, વામ્યો દુઃખ અમાપ. ૧૩
 માતર. પ્રગણે માહયરં, મુળ ઉઢેળા ગામ;
 પણ આ માતૂળ પક્ષમાં, પ્રથમ થકી મુકામ. ૧૪
 કપડવંજ માંહે ક્યો, જિન મહોન્સવ જાણ;
 તે અય છતિ વર્જન કરં, વાંચો પ્રેવી પ્રાણ. ૧૫

મંગળાચરણ.

હરીગીત ઇંદ.

પ્રભુ અણિના સજનાર નારા ગુણ ગણું હું કયમ કરી,
મુજ અલ્પ મતિથી કવન કરું ફિરતાર હ્યો કરણું ધરી;
શદ્ધ મુખથી શેપજો ગુણ ગાન કરવાને તકે,
કદિ કોટિ જુગ કવિતા કરે પણ પદને પોંચી નવ શકે. ૧
ત્યમ બુદ્ધિ જડતો હુંજ પ્રાણી કેમ ગુણ ગણુતા કરું,
કવિ નામને ફોકટ ધરું નથી જાણુતો ખોટું ખરું;
મુજ બાળની સંભાળ કરી પ્રભુ આપ વાણી અવિચલા,
તુજ ધર્મ છે અદ્વાયનો પ્રભુ પાઠ કંકર વતસલા. ૨
પ્રભુ કાજ તારાં જોઇને વિશ્વમય થયો હું પલકમાં,
પશુ પંખને નરનારને જિવ જત જોયાં ખલકમાં;
વળિ કોઇની એક એક સાથે આકૃતી નથી આવતી,
પ્રુબિ એજ તારી સરસ સારી જોઈંછું મન ભાવતી. ૩
અજનાર તુંતો એક છું અનેક તે કેદી કરયાં,
સરિતા વિષે જલ શ્વચ્છને જલ સિંધુમાં કેદી ભરયાં;
વળિ ઝાડને પાપાણુ મ્હોટા પર્વતો કેદી ચણ્યા,
ગણુતી કરી કો ગણિ જુએ તો કદી ન જાણુ. ૪
વળિ ગગનમાં શશિ સુર્યને ગ્રહ ચમકતી માલા ગણી,
શશિ મધ્ય સીતલતા શ્રમાવી સુર્યમાં વન્દી ઘણી;
સકુ ખીખને આકાર છે બ્રમનાર એ આકાશમાં,
અદ્ભૂત છે કૃતિ ધરા એ નયિ ન્યૂન તેજ પ્રકાશમાં. ૫
નહિ પાર પામું નહિ વિરામું ગુણ ગણુતાં પ્રભુવરા,
તુજ દાસ જાણી ત્દદય આણી આપ વાણી ઇશ્વરા;

શુભ બુદ્ધિ આપી કષ્ટ કાપી દ્રઢ કરો મતિ હે વિભો,
 તુજ ચર્ચું અંબુજને વિશે મુજ ભંગકર મન રે પ્રભો. ૬
 મુજ દીનની તું વાર કરી સંભાળ કરજો ઇશ્વરા,
 અતિ સિંધુ સંસારે રિખાયો રાખજો રામેશ્વરા;
 તુજ ભક્તિ રૂપી નાવ દેજો ભાવ ધરી વળિ પ્રીતથી,
 વિષ્ણુ શ્રમ થકી હું તરિશ્ચ સિંધુ દીન બંધુ નીતથી. ૭
 તું તાત ને વળિ માત મારે ગણું હું બાંધવ તૂજને,
 નયિ અન્યનો આધાર મારે શરણુ દે પ્રભુ મૂજને;
 તુજ નામથી બહુ પાતકી પદ પામિયા શુભ રીતથી,
 ત્યમદાસ તારી લે ઉગારી પાળજો પ્રભુ પ્રીતથી. ૮

મનહર છંદ.

ન્યાય આપે જગતને દુઃખાશુભ કાળ કેરો
 લક્ષ યોની ફેરો એક નામથી નીવારે છે
 અંદન તરના જેવિ સીતલતા તુજમાં છે
 દરશ કરયાથી પાપ કાટી કાટી બાળે છે
 નથી તુને મોટાં છોટાં જાતી કેવિ જાતી નથી
 શુભ પણું તારું જોઈ તું સહુ સંભાળે છે
 ભારે ભવ સિંધુ થકી કુખતાં ને તારે પ્રભુ
 ઇતરન કોઈ આવી કોઈને ઉગારે છે.

શિખરણી છંદ.

અતી ધર્માત્મા છે વણિક જનમાં ઉત્તમ ગણું
 સુનીતી પ્રીતીથી, અદ્ભુત વળી શાપ ધણું
 નથી જોનો માંહી, ઇતર જન આવા કહિં કહિં
 ખરે અમૃતબાહુ તુજ નજરમાં નૂનપ નહીં. ૧
 વધારી સૂકિતિ ખરચિ વસુને શાસ્ત્ર રિતિથી
 કરયું મંદિર મોડું જનવરતણું આણિ પ્રિતિથી

પ્રભૂ હેછનેશા હૃદય ધરજે વીનતિ વિભો
અદા તેને દેજે દરશ સુખ અષ્ટાપદ પ્રભો. ૨

ગરબી.

સૈયેર શીદને વળાવી મને સાસરેજે—॥ ઓરાગ ॥

મુદ્ધ ભાવથી સેવોને સરવે છનપતી જો
કળી નવ શકાય ધહન જેહેની છે ગતી જો ॥ મુદ્ધ. ॥ ૧
અધીક અવનીમાં તો જાંબુદ્વિપ જાણીએ જો
તેમાં ભારે ભરતખંડને વખાણીએ જો ॥ મુદ્ધ. ॥ ૨
જેમાં જન્મ લેવા દેવચીત ચાહ્યે છે જો
જુઓ વેદનું પ્રમાણ શ્રુતી ગાય છે જો ॥ મુદ્ધ. ॥ ૩
ભરતખંડમાં ભલો આ ગુર્જર દેશ છે જો
નવે નીલ અષ્ટ સીલ સુભવેશ છે જો ॥ મુદ્ધ. ॥ ૪
અષ્ટી ચીત્ર ને વીચીત્ર ભરપુર છે જો
માન મોહોટ મને માયાનું લાંબુર છે જો ॥ મુદ્ધ. ॥ ૫
મોહોટાં નમ્ર શેહેર પુરને વળી આમ છે જો
જેમાં સોભીતાં સરસ રડા ધામ છે જો ॥ મુદ્ધ. ॥ ૬
જોવા સરખું તો કપડવંજ શેહેર છે જો
જેમાં લક્ષ્મી તણી તો મોહોટી મેહેર છે જો ॥ મુદ્ધ. ॥ ૭
નાતે નાત જથાબંધ મંદીર ઓળ છે જો
સેરી મોહોલાઓને મોહોટી મોહોટી પોળ છે જો ॥ મુદ્ધ. ॥ ૮
જેમાં સરસ સોભીતાં બહુ બળર છે જો
કુંડ વાવની સોભાનો નહીં પાર છે જો ॥ મુદ્ધ. ॥ ૯
ભર બળર મધ્યે કુંડ એક વાવ છે જો
મોહોટા મોહોટા અધીકારી જોવા આવે છે જો ॥ મુદ્ધ. ॥ ૧૦
સુભ ધામ સધરાજ્યસીંહિ કરાવીયું જો
શાણ સાહેબોને મનમાં એ ભાવીયું જો ॥ મુદ્ધ. ॥ ૧૧
માજી રાજ પરોપકારમાં દયાળ છે જો

ઈંચેજી રાજ્યનું તો ધડીયાળ છે જો ॥ સુદ્ધ. ॥ ૧૨
 ખુખી ખુખ જોવા જેવી, હારોહાર છે જો
 નેકવંત નાણાવટી તો અપાર છે જો ॥ સુદ્ધ. ॥ ૧૩
 વસે વીપ્રને વણીક બુદ્ધી જાતના જો
 દીસે શ્રાવક સોખીલા, ભક્ષી ભાતના જો ॥ સુદ્ધ. ॥ ૧૪
 દોશી વાણીયા ધણા દુકાંતદાર છે જો
 તેલી તંબોળી મોદીને મણીયાર છે જો ॥ સુદ્ધ. ॥ ૧૫
 ધાંચી મોચી જોલા કણુખી ને કુંભાર છે જો
 સૈ સુધાર સોની છીપાને લુહાર છે જો ॥ સુદ્ધ. ॥ ૧૬
 ભાટ ચારણ ગરાશીયાને ધાંયળ જો
 કંસારા કંદોષ મુસલમાન ને મળ જો ॥ સુદ્ધ. ॥ ૧૭
 એની આવે મળી વરણ તો અદાર છે જો
 નર નારી તેમાં જોને ભભકાદાર છે જો ॥ સુદ્ધ. ॥ ૧૮
 શ્રેષ્ઠ શ્રાવકની નાત બહુ શોભતી જો
 ચતુર ચતુરાને જોઇ વ્રતી લોભતી જો ॥ સુદ્ધ. ॥ ૧૯
 દયા દીનતા વીશેષ દીલમાં ભરી જો
 કરે ધરમ કરાં કાર્ય ધારણા ધરી જો ॥ સુદ્ધ. ॥ ૨૦
 જૈન શાસ્ત્રમાં પ્રવીણ સરવે જન છે જો
 નીશ દીન પ્રજા શેવનામાં મન છે જો ॥ સુદ્ધ. ॥ ૨૧
 આંધી પોખદશાળાઓ બહુ પ્રીતથી જો
 વસે સાધુ સાધવીઓ રૂડી રીતથી જો ॥ સુદ્ધ. ॥ ૨૨
 કુડ કપટ છાંડી સમરે શાંતીનાથને જો
 પ્રીતે પ્રભુમે પ્રભુને જોડી હાથને જો ॥ સુદ્ધ. ॥ ૨૩
 એવા શ્રાવક શોખીલા ધરમ કામમાં જો
 વડા શેઠીયા વસે છે આ ગામમાં જો ॥ સુદ્ધ. ॥ ૨૪

ગરખી ૨ જી-દેશી ચાલતી.

સુણો ભાત વાત કહું છું વડીલ શેઠથી જો

નાણું તેટલી ખીના તો કહું ઠેઠી નો ॥ સુણો. ॥ ૧
 પુરવે શેઠ એક લાલજી ગુલાલજી નો
 પુત્ર નથુભાઇ પ્રગટે થયા ન્યાલજી નો ॥ સુણો. ॥ ૨
 નથુભાઇ પરણ્યા છે એજ નારીને નો
 નો જડાવને અમૃત રહે ધારીને નો ॥ સુણો. ॥ ૩
 તે જડાવને બે પુત્ર રડા નાણીએ નો
 પુત્રી એક નામે પરસન વખાણીએ નો ॥ સુણો. ॥ ૪
 ગીરધર શામળ ભાઇ તો ગુણવાન છે નો
 માત તાતનું વીશેશ જેને માન છે નો ॥ સુણો. ॥ ૫
 અધીક અમૃતખાઇ તો સુખદાઇ છે નો
 જેના કુંવર એક ન્હાલચંદભાઇ છે નો ॥ સુણો. ॥ ૬
 પ્યારા પ્રાણથી એ કુંવર નથુભાઈને નો
 કળા કૌશલ્યતા કહું સું હું ગાઈને નો ॥ સુણો. ॥ ૭
 સાલ ઓગણીસે પચી હતી જયાહરે નો
 થઇ બહેચણ બંને વચે ત્યાહરે નો ॥ સુણો. ॥ ૮
 શેઠ નથુભાઇ સ્વર્ગમાં સધારીયા નો
 પિતા પુઠે ભાઇ ગીરધર પધારીયા નો ॥ સુણો. ॥ ૯
 ચપળ ચતુરતા ભરેલ બંને ભાઇ છે નો
 માત ગુજવાંથી નાણો બહારભાઇ છે નો ॥ સુણો. ॥ ૧૦
 દામ ધામ ગુજવાં ગુઓ વિવેકથી નો
 બુદ્ધિ ડાહ્યાપણુ બીશેશ એક એકથી નો ॥ સુણો. ॥ ૧૧
 બંને ભાઇ તો દીસે છે બાબે વેશમાં નો
 ચાલે ગુજવો વેપાર દેશો દેશમાં નો ॥ સુણો. ॥ ૧૨
 નથ શેઠ ન્હાલચંદ સઉને બાવતા નો
 કાર્ય ધર્મતણાં કરવા ચીત ચાવતા નો ॥ સુણો. ॥ ૧૩
 જસવંતા જેને જન્મ થકી નાણીએ નો
 ભરી વિદ્યા ભરપુર સું વખાણીએ નો ॥ સુણો. ॥ ૧૪

પરદુષે દુખીને પર સુખે સુખી સદા જો
 કુડ કપટ કીલ વીધ જેમાં નહી કદા જો ॥ સુણો. ॥ ૧૫
 ન્હાનપણથી જેની જગત વીશે નામના જો
 દેશે દેશમાં વીખ્યાત પુરે કામના જો ॥ સુણો. ॥ ૧૬
 ભાતભાતની શોભા તો મ્હેલમાં સજી જો
 ગયા અઠાવીશ વરશે દુનીયાં તજી જો ॥ સુણો. ॥ ૧૭
 ભારે દુખ સહને જાએ નહી બાખીયું જો
 શેઠ નામ નીજ માએ રૂડું રાખીયું જો ॥ સુણો. ॥ ૧૮
 જીવ આસુરીને દૈવી એ પ્રકારના જો
 જાએ અંતે મતી પક્ષમાંહી વારના જો ॥ સુણો. ॥ ૧૯
 દયાળું એ અમૃતબાષ્પ દૈવીજન છે જો
 કરી પ્રભુપર પ્રીત જીવ્યું ધન્ય છે જો ॥ સુણો. ॥ ૨૦

ઢાહોરો.

અમૃતબાષ્પએ આદર્યું ધરમતણું જે કામ
 આમંત્રણ કર્યું તેમણે સૈયદને તે કામ. ॥

મનહુર છંદ.

ધન્ય ધન્ય કારભારી બુદ્ધિને તો બલીહારી
 ધન્ય તમ ડાહ્યાપણને ધન્ય ચતુરાઈને
 ધન્ય નીજ તાત જાત ધન્ય ભગનીને ખાત
 જતુનીએ જનમીયા એ હુશેન બાધને.
 દયા દીલમાં અપાર નહી એસમા દાતાર
 દીર્ઘાયુષ રહો દયા દીલમાં સમાઈને.
 મળી સરવે સમાજ કરો ધર્મતણું કાજ
 પુન્ય ઉપર કરાવો પ્રીત તો એ બાધને.

ઢાળ ॥ ૨ ॥

તોરણ આવી કર્યું ચક્ષે રે. ॥ એ દેશી ॥
 અમૃતબાષ્પ આનંદ સુરે ધાર્યું ધરમનું કામ ॥ સસુણા. ॥

કારભારી ખોલાવીયારે, હુશેન બાધ છે નામ ॥ સલું ॥
 ગુણનીધી ગુણ ગંભીર છે રે, રૂકું દીસે ધર સુત્ર ॥ સલું ॥
 ડાહ્યાપણમાં ભરપુર છે રે, દાદાભાઈના એ પુત્ર ॥ સલું ॥ ૨
 આવ્યા અમૃતખાધ આગળે રે, હરખીને હુસેનબાધ ॥ સલું ॥
 વરણવી કહી સહુ વારતારે, દેરાસર તણી ત્યાંઈ ॥ સલું ॥ ૩
 પ્રધાન કેહે ઠીક ધારીયું રે, ધરમનું કારણ ધીર ॥ સલું ॥
 દોલત મગન છતન તેરે, તેડ્યા છે નીજ વીર ॥ સલું ॥ ૪
 જોઈજી શામળબાધને રે, ગાધી લેંખાબાધ ત્યાંય ॥ સલું ॥
 લલુપ્રેમચંદ પ્રીતથી રે, આવી ખેઠા ધરમાંય ॥ સલું ॥ ૫
 વકીલ મગનલાલજી રે, *મધુપુરીના વસનાર ॥ સલું ॥
 જમનાદાસ ખુશાલ નેરે, ભુરા તેલી હુશીયાર ॥ સલું ॥ ૬
 કાળીદાસના તેન છે રે, છોટાબાધ ને મગનલાલ ॥ સલું ॥
 ધરમચ ધર્મમાં ધીર છે રે, જીવ દયા પ્રતીપાલ ॥ સલું ॥ ૭
 વાણોતર પોતા તણા રે, લલુ ને દલસુખ ॥ સલું ॥
 મથુરદાસની૧ આધે ત્યાંરે, આવી ખેઠા સનમુખ ॥ સલું ॥ ૮
 સગાં સંબંધી સર્વને રે. તેડીને નીજ પાસ ॥ સલું ॥
 દેરાસર કરવા તણો રે, કહયો છે ઇતિહાસ ॥ સલું ॥ ૯
 વચન બાધનાં સાંભળી રે, કેહેવા લાગ્યા ધન્ય ધન્ય ॥ સલું ॥
 સુખે કરો જીન સ્થાપના રે, પ્રભુજી થાસે પ્રસન ॥ સલું ॥ ૧૦
 બાધ કેહે ખેઠકનો માંડવો રે, ચઢત બાંધોતે ઠામ ॥ સલું ॥
 આસ પાસનાં ધામ જે રે, વેચાણુ લ્યો દઇ દામ ॥ સલું ॥ ૧૧
 સાઈં સાઈં કહી સૌ ગયાં રે, બાધની ખુદ્દિ અપાર ॥ સલું ॥
 જોતીષ ને ત્યાં તેડીયારે, આવ્યા છે બાધને દાર ॥ સલું ॥ ૧૨
 શેઠાણીને સૈયેદ છે રે, ત્રીજા દાજીબાધ ॥ સલું ॥
 કુંવર કેવલ રામના રે, ખેઠા છે હરખાધ ॥ સલું ॥ ૧૩
 સનમુખ જગન જોશીને રે, ગોપાલ જોશી ત્યાંય ॥ સલું ॥

મહુરત પુછવા કારણે રે, તેડ્યા છે ધર માંય ॥ સલું ॥ ૧૪
 શેઠાણી કહે નીજ જોશીને રે, ખાત મહુરત જુઓ આજ ॥ સલું ॥
 જ્યોતીપ શાસ્ત્રમાં જોધનેરે, બોલ્યા જોશીરાજ ॥ સલું ॥ ૧૫
 વૈસાખ સુદી એકાદશીરે, મહુરત છે સુભ એહ ॥ સલું ॥
 વીપ્ર વચન સુણીને તદારે, હરખ્યાં છે સહુ તેહ ॥ સલું ॥ ૧૬
 તે મહુરતને તપાસવારે, ફરમાવ્યું અમૃતભાષ ॥ સલું ॥
 ગોપાલને સંગ લેધનેરે, ચાલ્યા છે દાજીભાષ ॥ સલું ॥ ૧૭
 *રાજનગરમાં આવીઆરે, ન્યાંહાં છે વડા વિદ્વાન ॥ સલું ॥
 શાસ્ત્ર સકળના જાણુ જેરે, જેહેનું જગતમાં માન ॥ સલું ॥ ૧૮
 નાધોરી શાળામાં વચ્ચારે, તપાગછ પનાસ ॥ સલું ॥
 પદમસાગર માહારાજજીરે, વાગીશ વદને નીવાસ ॥ સલું ॥ ૧૯
 તે પાસ ખંને આવીઆરે, વિસ્તારીને કહી વાત ॥ સલું ॥
 મહુરત આપ્યું એકાદશીરે, તે દીન કરવી ખાત ॥ સલું ॥ ૨૦
 એહેવાં વચન સુણીને તદારે, પદમસાગર [૧] કહે બાણ ॥ સલું ॥
 બે ચાર જોશી બોલાવીઆરે, શાસ્ત્ર સકળના જાણુ ॥ સલું ॥ ૨૧
 [૨] જોતશી ઉત્તમરામજીરે [૩] ત્રીજા બાપાલાલ ॥ સલું ॥
 પાટણના ગોબિંદલાલજીરે મોઠા છે ગોપાલ ॥ સલું ॥ ૨૨
 છઠા મારતર દાજીભાષરે, બાધના વાણોતર તેહ ॥ સલું ॥
 દોલતભાષના પુત્ર છેરે, પ્રેમચંદભાષ જેહ ॥ સલું ॥ ૨૩
 એ આધે જન ત્યાં મળ્યારે, નાધોરીશાળામાંહે ॥ સલું ॥
 મહુરત સૌ મધે ધર્યુંરે, શાસ્ત્રાર્થ ચાલ્યો ત્યાંહે ॥ સલું ॥ ૨૪
 ચપળ ચતુર ચારે જણારે, જોયાં છે ગ્રંથ પ્રમાણ ॥ સલું ॥
 શાસ્ત્ર પ્રમાણે જોએલુંરે, ફેરવી સકે તે કોણ ॥ સલું ॥ ૨૫
 વિક્રમ શક સત્, ઓગણીરે, જો ચાળીસની સાલ ॥ સલું ॥
 વૈશાખ સુદી એકાદશીરે, ખાત કરો થઈ ન્યાલ ॥ સલું ॥ ૨૬
 પ્રથમ મહુરત કાયમ કરીરે, બાપાલાલે લખી ત્યાંહે ॥ સલું ॥
 સભાની મધ્યમાં આપીયુરે, દાજીભાષ કર માંહે ॥ સલું ॥ ૨૭

તે લઈ બંને આવીયારે, કપડવંજ મોઝાર ॥ સલું ॥
 સેઠાણી સૈયદને કહયો રે, સભા તણો સમાચાર ॥ સલું ॥ ૨૮
 પત્ર સુણી પ્રસન્ન થયાં રે, અમૃતબાધ આપ ॥ સલું ॥
 દુર થસે દુઃખ સહી તણાણે, ટળસે ત્રીવીધી તાપ ॥ સલું ॥ ૨૯
 એકાદસી બ્રહ્મ વાસરે રે, બોલાવ્યા શામળબાધ ॥ સલું ॥
 ખાત પુળ કરવા તણીરે, આગ્રા આપી બાધ ॥ સલું ॥ ૩૦
 માટે પુળને કારણે રે, બેઠા શેઠ તેવાર ॥ સલું ॥
 સનમુખ જોશી કરાવતારે, ખાત પુળ તે ઠાર ॥ સલું ॥ ૩૧
 રત્ન ગુણ સુરેશચરે, બેઠા છે તેહ ઠામ ॥ સલું ॥
 જોતીશ શાસ્ત્ર પ્રમાણથીરે, ચાસે પુળનું કામ ॥ સલું ॥ ૩૨
 પ્રેમેથી પુળ કરાવીનેરે, કળશ કુરમ શીળા લ્યાંહે ॥ સલું ॥
 શામળ બાધએ આપીયારે, સનમુખના કરમાંહે ॥ સલું ॥ ૩૩
 સનમુખ છગન સલાટ બેરે, લેઈ ચાલ્યા પાતાળ ॥ સલું ॥
 કુરમને કળશ બે સ્થાપીયારે, પ્રથવી તળતે કાળ ॥ સલું ॥ ૩૪
 ત્યાર પછી શીળા ન્યાસનેરે, કરવાની, પેરણા કીધી ॥ સલું ॥
 નાથાશા નોકર જાણીનેરે, પરવાનગી બાધએ દીધી ॥ સલું ॥ ૩૫
 શીળાન્યાસ સુખથી કર્યુરે, પાટ પુળ સુખકંદ ॥ સલું ॥
 વાણોતર પોતા તણારે, શંકર બાધ પ્રેમચંદ ॥ સલું ॥ ૩૬
 પટપુળ તેણે કરીરે, પદમશીળા પછી જાણ ॥ સલું ॥
 જમનાદાસના હાથથીરે, કરાવી પુળ પ્રમાણ ॥ સલું ॥ ૩૭
 દેરાસરના દ્વારનીરે, પુળ કરવાની પ્રીત ॥ સલું ॥
 છોટાબાધ લલુબાઈનેરે, બેસાડીયા રૂડી રીત ॥ સલું ॥ ૩૮
 અધીક અકલ્પવાન છે રે, છગન કાશિરામ ॥ સલું ॥
 ચૈત્ય બાંધુ' ચીતમાં ધરીરે, કીધું સુશોભિત કામ ॥ સલું ॥ ૩૯
 રાજનગરના રહીસ છે રે, સલાટમાં સીરદાર ॥ સલું ॥
 દેરાસર બે વરશમાંરે, સરસ કર્યુ તૈયાર ॥ સલું ॥ ૪૦
 આગળ રચના એહનીરે, કરશે કવિ પ્રખ્યાત ॥ સલું ॥
 જોતાં નજરે નીહાળીનેરે, ભાગે બવદુખ બાત ॥ સલું ॥ ૪૧

ખીંખ લાવવા કારણેરે, મન ધાર્યું નીરધાર ॥ સહુ ॥
એ ચારજણુ બોલાવીનેરે, શેઠાણી બોલ્યા તેવાર ॥ સહુ ૪૨

ઢાળા ॥ ૩ ॥ રાગ ભાડની દેશી.

ઓખા કહે છે સુણને સાહેલી. ॥ એ દેશી ॥

દયાળુ દીસે અમૃતબાધ, તેડાવ્યા છે પોતાના ભાધ ॥
ગાંધી જગનલાલ છે સુરા, નહીં એકે વાને અધુરા. ॥ ૧
ભુરાભાઈ ને તારાચંદ નામ, જેઠાલાલનું મધુપુરી ગામ ॥
તેમને તેડ્યા પોતાની પાસ, કહેવાને સઘળા ઇતિહાસ ॥ ૨
દેરાસર તો થયું તૈયાર, પણ ખીંખ નથી આ ઠાર ॥
માટે રાજનગરમાં જાઓ, નગરશેઠની બેળા યાઓ ॥ ૩
નામ પ્રેમાભાધ પ્રખ્યાત, હીમાભાધ છે જેમના તાત ॥
જેના કુળમાં એ પ્રગટ્યા બાણ, પોતે ચાદ વિધાગુણજણ ॥ ૪
પર ઉપકારી પ્રેમી જન ધન્ય, જનુનીએ જનમ્યા રતન ॥
જસવંત પરાક્રમી પોતે, દયાલા વન્યતા ભરી જંતે ॥ ૫
સત્યવાદીને પરમ પવિત્ર, જાણે શેઠના શેઠ એ મીત્ર ॥
પુરશોતમ પુરણ આધારી, જેણે કામ કર્યું બહુ ભારી ॥ ૬
પુંજશાના એ પુત્ર પ્રતાપી, રૂડી કીર્તી જગતમાં વ્યાપી ॥
તે બતાવસે પ્રતમા પ્રીતે, ત્યાંથી લાવજ્યો રૂડી રીતે ॥ ૭
સુણી અમૃતબાધની વાણી, ચાલ્યા હરખ હૈયામાં આણી ॥
જગનલાલ છે ભુરાભાધ, તારાચંદ ચાલ્યા હરખાધ ॥ ૮
જેઠાલાલ ભાધ છે જોડે, મનમાં પ્રભુ દરશણના કોડે ॥
સૈયદે લખ્યો પત્ર તેવારે, આપ્યો તારાચંદને લારે ॥ ૯
કહી વાત તે રાખી છે યાદ, આગ્યા ઉલટથી અમદાવાદ ॥
પ્રેમાભાધનું પવિત્ર છે ધામ, મળી મીટીંગ તેણે ઠામ ॥ ૧૦
પેહેલી ખુરશીએ પ્રેમાભાધ, ખીજા જ્ઞેશંગભાધ સુખદાધ ॥
સુત ભગુભાધના વળી જેઠ, નામ મનસુખભાધ છે તેઠ ॥ ૧૧
છે મગનભાધ સ્વરૂપચંદ, બાલાભાધતો દીસે સુખકંદ ॥

મળ્યા કાષ્ઠ કારણુ સર બેળા, આવી અરજ કરી તે વેળા ॥ ૧૨
 અમે કપડવંજથી આવ્યા, પત્ર અમૃતબાધનો લાવ્યા ॥
 એમ કહીને આપ્યો કર પત્ર, વાંચી વાકેફ થયા સર્વત્ર ॥ ૧૩
 પછી પત્ર લખ્યો એક ત્યાંહે, નમ્ર પાલીતણા છે જ્યાંહે ॥
 શેઠ આણંદજી કલ્યાણુ, નથી જડત વીશે તે અજ્ઞણુ ॥ ૧૪
 તમે તેમની પાસે જવો, બીંબ અપાવસે તેં લેધ આવો ॥
 લીધો પત્ર તે છગનલાલ, જે છે મોતી ગાંધીના બાળ ॥ ૧૫
 જુરાબાધ ને જેઠાલાલ જેઠ, ચાલ્યા ત્રણે જણુ મળી તેઠ ॥
 આવ્યા પાલીતાણા તણા મોઝાર, પુછીને શેઠજીનું ઠાર ॥ ૧૬
 બેહેના મુનીમ ઇદ્રજીબાધ, આવી તેહેને મળ્યા સુખદાધ ॥
 હળી મળી કર્યા છે ઝુઠાર, પુછ્યા કુશળના સમાચાર ॥ ૧૭
 આપ્યો પત્ર પ્રેમાબાધનો ત્યાંહે, વાંચી હરખ્યા છે મન માંહે ॥
 તેહેને સંગ ભેધ તેણીવાર, આવ્યા ગીરી ઉપર જણુ ચાર ॥ ૧૮
 દેખાડ્યા પ્રભુજીને તે દીશ, અપાવી પ્રતમા ત્યાંથી ત્રીશ ॥
 બીંબ અંજન મ્હાખાનાં જેઠ, જેઠ પ્રસન્ન થયા છે તેઠ ॥ ૧૯
 ત્રણે જણુ બુદ્ધિના બળીયા, લેધ બીંબને પાછા વળીયા ॥
 મધુપુરીમાં પધાર્યા છે પ્રીતે, પશ્ચાંગતે જો રૂડી રીતે ॥ ૨૦
 ત્યાંહાંના દેરાસર મોઝાર, લેઈ મુક્યા પ્રભુને તે ઠાર ॥
 એક અભીનંદન ભગવાન, હતા અમદાવાદ નીદાન ॥ ૨૧
 તે તારાચંદને મન બાવ્યા, લેધ મધુપુરીમાં મોકલાવ્યા ॥
 બેસાડી પ્રભુજીને ત્યાંહે, પછી આવીયા નીજ પુર માંહે ॥ ૨૨
 કહી શેઠાણીને તેઠ વાત, સુણી મનમાં થયાં રળીયાત ॥
 વાત સહ કાને મન બાવે, એહેવે ચઢતર માસજ આવે ॥ ૨૩
 મુક્લ પક્ષ ધણું સુખકારી, પ્રભુ લાવવા જેઠ તીથી સારી ॥
 જહ મધુપુરીથી પ્રભુ લીધા, કપડવંજના રસ્તા છે સીધા ॥ ૨૪
 ચઢતર મુદ તેરશનો દન, પધાર્યા પ્રભુ પુરમાં તે ધન્ય ॥
 નમ્ર બાહેર ગંગાની તીર, રોપ્યો તંબુ ધરી મન ધીર ॥ ૨૫

અરણ્યોદય પેહેલાં એ આવ્યા, તંબુમાં સીંદાસને પધરાવ્યા ॥
 મયું નગર સર્વમાં જાણુ, આવ્યા પરમેશ્વર પરમાણુ ॥ ૨૬
 બાપ્તએ સામૈએ જાવાનું કાઢાવ્યું, નાત લોકના મનમાં બાવ્યું ॥
 શ્રાવજનને તો હર્ષ ન માય, નવા પોશાગ અંગે સોહાય ॥ ૨૭
 સોખીલા શ્રાવક સુખકારી, બન્યાં નૌતમ નર ને નારી ॥
 તે સમાતી શોભાનો નહીં પાર, બનીડની આવ્યાં બાઈને દાર ॥ ૨૮
 આણસુરગછના જેહ, રતનગુણ સુરીશ છે તેહ ॥
 મેનામાં બેશી તેણીવાર, આવ્યા ગંગાની મઠ મોઝાર ॥ ૨૯
 બાજે વાજત્ર નાના પ્રકાર, ચાલ્યા સામૈએ તેણીવાર ॥
 મળ્યા લોક હજારો તે ઠારે, ગુણીજન આવ્યા ગંગા કીનારે ॥ ૩૦
 દેખતાં દેવ દીલમાંહી બાવ્યા, કુમકુમ અક્ષતથી તે વધાવ્યા ॥
 રતન ગુણ સુરી છે સુપાત્ર, બાણાવ્યું તેમણે તો સનાત્ર ॥ ૩૧
 પછી પાલખીમાં પધરાવ્યા, શોભીતા શણુગાર ધરાવ્યા ॥
 કયો પુરમાં પ્રભુએ પ્રવેશ, શોભા વરણી શકેશું શેશ ॥ ૩૨
 ગાએ ગીત શ્રાવકની નારી, જાજે તે પર તન મન વારી ॥
 થાએ વાજત્રતો બહુ સોહારે, લોક જોવા મળ્યા ઠોરઠોરે ॥ ૩૩
 આવ્યા ચઢતા ચોક મોઝાર, તે શોભાનો કંઈશું વીસ્તાર ॥
 ગામના ગૃહસ્થ મંડળ જેહ, પધાર્યા વરધાડામાં તેહ ॥ ૩૪
 દીસે લોક તણી બીડ બારી, ગાએ કોઝીલ સ્વરથી નારી ॥
 પોજે પુષ્પ ઝહી રહી પ્યારી, વધાવે વારણા લેતી વારી ॥ ૩૫
 થયો આનંદ સહને અંગે, પધાર્યા પ્રભુ પૂરમાં ઉમંગે ॥
 ચઢત શાંતિ નાથનું જ્યાંહે, લેઈ ચાલ્યા પ્રભુને લ્યાંહે ॥ ૩૬
 શોભે દેવ તે દેવને ઠામ, માટે લ્યાં આપ્યો છે મુકામ ॥
 ભાવ્યાં સરવ પ્રભુને પાએ, પછી સરવે થયાં છે વીદાયે ॥ ૩૭
 હવે સાર પછી શુંથાએ, ભુરો જોશી તે કેહે મહીમાએ,

ઢાળ ॥ ૪ ॥ ધાંસો-લાવણી.

મેરા પ્રભુ નૃપ અંક જન્મમાં હે જનકાડકા. ॥ એ દેશી ॥
 પ્રભુએ બુદ્ધિ સારી દીધી, નામના નવ ખંડે કીધી ॥

કેહે છે અમૃતબાષ્પ પોતે, સુણે શાણા સૈયદ જો તે ॥
 જિન્મભૂં પુરવાને કામે, જોઈએ સરસામન આ ઠામે ॥
 તે લેવા મુંબધએ જઈએ, માલ લેઈ આવીસું અહીંએ ॥
 ઠરીને એહેવો વીચારે, થયાં જવાને તૈયારે ॥
 જોમની બુદ્ધિ બહુ સારી, સંગ લીધા છે કારભારી ॥
 મોતીલાલ સુત છગનબાષ્પ, બેહેન રક્ષમણી જમનાબાષ્પ ॥
 દોશી રણુછોડ લક્ષ્મીદાસ, તારાચંદ હરજીવનદાસ ॥
 છગનબાઈનો એક લાલ, નામ તેનું ચુનીલાલ ॥
 એક છે બાઈને બહુ વાહાલી, મગન ગાંધીની પુત્રી બાલી ॥
 દાજીબાષ્પ કેવળરામ કોડે, હરીકીશન બુધર જોડે ॥
 એટલાં જણ સંગે લેઈને, ઊતર્યા સુરતમાં જઈને ॥
 લાંથી પછી મુંબધ સીધાવ્યાં, શહેર સોભીતાં મન બાવ્યા ॥
 માલ ખરીદો મુંબધમાંથી, પછી ગયાં પુને સહ લાંથી ॥
 લાંથી સરસામન બહુ લીધો, તે રવાના મુંબધ ફીધો ॥
 શહેર મુંબધ થઈને આવ્યાં, ભાત ભાતની ચીજો લાવ્યાં ॥
 ઘાટ અમદાવાદ નોકાવે, તારાચંદ મોતીચંદ ઘડાવે ॥
 તે લેઈ દાજી માસ્તર આવે, દૈખતાં દીલમાંડી બાવે ॥
 હીમ મુકતાફળના હારે, ચળકે તેં તડીતને આકારે ॥
 દાગીના પરમેશ્વર ધરશે, ભુરાના જોઈ હૈડાં ઠરશેજી રટતુહી. રટતુહી ॥

ઢાળ ॥ ૫ ॥

સાંભળજો સર્જન નર નારી હેત શિખામણ સારીજીરે. ॥ એ દેશી ॥
 શેઠાણી અમૃતબાષ્પ પોતે, ચંચળ ચતુર સુખજીજીરે;
 પ્રતીષ્ઠા મુહુરતને માટે, તેડયું પંચ પ્રમાણુ- સાંભળો બાષ્પજીરે-
 બદે મુખથી મધુરી વાણુ ॥ સાંભળો ॥ એ આંકણી ॥ ૧
 બંધવ દોલત છગન મગનને, તેડ્યા છે હરબાષ્પ જીરે
 મુનીમ સૈયદ હુશન જોમાં, ઝાઝી છે ચતુરાઈ ॥ સાંભળો ॥ ૨
 સામળ બાઈની આદે સગાં સૌ, બેઠાં છે સનમુખજીરે

વાણોતર તારાયંદ આદે, લલુ ને દલસુખ ॥ સાંભળો ॥ ૩
 સરવેના સાંભળતાં કહે છે, અમૃતબાઈ એમ જ રે
 ખીંબ પ્રતીષ્ઠા મુહુરતનું તો, કરવું હાવે કેમ ॥ સાંભળો ॥ ૪
 એમ સુણી તે વેળા સરવે, શ્રીપુન્ય પાસે આવ્યાજી રે
 સમગ્ર શાસ્ત્રા ડાહ્યા જનને, સંગે તેડી લાવ્યા ॥ સાંભળો ॥ ૫
 શ્રીપુજની સનમુખ આવી, સુચવીયું તેણીવાર જ રે
 ખેસાડ્યાં હવે ખીંબ પ્રભુના, મુહુરત જુઓ સીકાર ॥ સાંભળો ॥ ૬
 શ્રી પુજ કે શાસ્ત્ર જોધને, ઉત્તર તમને દેઈસું જ રે
 વચન સુણી સરવેજ સીધાવ્યા, મહારાગ કરે તદ્દસું ॥ સાંભળો ॥ ૭
 વળતી વીન્ય ગુણુરતસુરીશજી, શાસ્ત્રમાં સોધન કરતાજી રે
 જોતીશ જૈન તણાં પુસ્તક જોધ, ઉરમાં આનંદ ધરતા ॥ સાંભળો ॥ ૮
 ગુણુનીધીએ ધણો શ્રમ લેને, ખે મુહુરત સુખ કાઢ્યાં જ રે
 સભા કરી પંડીત શાસ્ત્રીને, તે મુહુરત દેખાડ્યાં ॥ સાંભળો ॥ ૯
 તે જોધને પંડીતજી બોલ્યા, ધન્ય વિદ્વતા તમારી જ રે
 ભારતી તો ભરપુર મીવાએ, નીવાસ કીમે નારી ॥ સાંભળો ॥ ૧૦
 ધરમ ધોરંધર ધર્મગુરુ છો, શાસ્ત્ર સકળના જાણુ જ રે
 આપની આગળ શાસ્ત્રજમાંતે, વદવા સમરથ કોણુ ॥ સાંભળો ॥ ૧૧
 એમ કહી પંડીતજી સીધાવ્યા, પોતપોતાને ગામ જ રે
 પછી ગામના શ્રાવક જનની, સભા ભરી તે ઠામ ॥ સાંભળો ॥ ૧૨
 શેઠાણીના બ્રાતની આદે, વાણોતર સહુ આવ્યા જ રે
 ગાંમ તણા જોશી જનને લાં સંગે તેડી લાવ્યા ॥ સાંભળો ॥ ૧૩
 વીન્ય ગુણુ રત્નસુરી પાસે, સભા ભરાઈ સારી જ રે
 માહારાજે મુહુરતની ખીના, કહી છે લાં વીસ્તારી ॥ સાંભળો ॥ ૧૪
 ખે મુહુરત સહ સનમુખ મુખ્યાં, લખી સભા મોઝાર જ રે
 વધસાખ સુદ સાતમ એકાદશી, મુહુરત સુખ સીકાર ॥ સાંભળો ॥ ૧૫
 સુણી સનમુખ જોશીજી ઉઠ્યા, તતક્ષણુ તેણી વાર જ રે
 એકાદશી અગ્રવારનું મુહુરત, લીધું કર મોઝાર ॥ સાંભળો ॥ ૧૬

એકાદશીનું મુકુરત નકી, કરશે તે દીન વીધી જીરે
 દેશોદેશ કાગળની મધ્યે, કંકાતરી લખી દીધી ॥ સાંભળો ॥ ૧૭
 શ્રાવક પંચ સમસ્તની આદ્યે, નીજ જ્ઞાતિ પંચ ગામ જીરે
 છુણવાડા ગોધરા વેજવપુર, મોડાસા મધુપુરી નામ ॥ સાંભળો ॥ ૧૮
 નાત જાતને રાજ્ય રૂડા, ઠાકોર ને ઠકરાણી જીરે
 સાહેબને અધિકારી મોટા, આવે ઉલટ આણી ॥ સાંભળો ॥ ૧૯
 ગૃહસ્થ અને આડતીયા આદે, તેડયા છે જન બહુ જીરે
 મહુરત ઉપર આવે સરવે, સગાં સંબંધી સહ ॥ સાંભળો ॥ ૨૦
 દેરાસરનો મંડપ મનોહર, શણગારે જન સહુ જીરે
 તે શોભાનું વરણન દ્રષ્ટે, દેખ્યું તેટલું કહું ॥ સાંભળો ॥ ૨૧

ઢાળ ॥ ૬ ॥

દેહ મનુશ ધરી હરી ન જાણ્યા તેહેણે સરવસ ખોયું. ॥ એ દંશી ॥
 ખુખી ખુખ કરી દેરાસરને દેખી દીલ હરખાએ,
 અદ્ભુત લીલા અદ્યત તણી તે ના વીધીએ વરતાએ ॥ ટેક ॥
 એ દેશ ગગનમાં ગાળે છે, તે ઉપર કળશ ખીરાળે છે
 જોડે જરી નીશાન તો જાળે જીરે ॥ ખુખી. ॥ ૧
 જેમાં ચાર દ્વાર શોભીત સારાં, તે જોતાં લાગે છે પ્યારાં
 કર્યાં એક એકથી તે ન્યારાં રે ॥ ખુખી. ॥ ૨
 ધુમટમાં અષ્ટ પુતળી કેવી, એ જોતાં આંખો ઠરે એવી,
 દેખાંતી અપ્સરાઓ જેવી રે ॥ ખુખી. ॥ ૩
 માંહી ચીત્રકળા શોભીત સારી, ચીતરી છખીયો ન્યારી ન્યારી,
 તે જોઈને મોહી મતી માહારી રે ॥ ખુખી. ॥ ૪
 મધેપવાસન સરસ ધર્યું, બેસવાનું પ્રભુનું બેસ કર્યું
 નજરે દેખી કાળજડું ઠર્યું રે ॥ ખુખી. ॥ ૫
 જડયા આરસમાંહી કાચ અતી, તેહેમાં ચીતર્યા ઇંદ્ર જે દેવ પતી,
 એ ચીત્ર વીશે નથી જુલ રતી રે ॥ ખુખી. ॥ ૬
 માંહી ચંદ્ર સુરજ સોબે સારા, દીપે વેલ કમળ ન્યારાં ન્યારાં,

ધન ધન જયપુરના ચીતારા રે ॥ ખુખી. ॥ ૭
 ઉપર આરસની છતરી ધરી, શોભીત કારીગરી બેશ કરી,
 ધર્યા ચૌદ સુપન તે જો સુંદરી રે ॥ ખુખી. ॥ ૮
 ગંભીર ધમારો છે ભારી, માંહી પુતળીયો સોભીત સારી,
 વાળાં વળાડતી કરમાં ધારી રે ॥ ખુખી. ॥ ૯
 ઘણા સ્થંભ ધર્યા પાશાણુ તણા, તે કારીગરીમાં નથીરે મણા,
 તેજ રંગ તણા તો ચળકે ઘણાં રે ॥ ખુખી. ॥ ૧૦
 શોભા મેહેરાપોતી મુખ સું કહીએ, ગણતાં ગણતાં ભુલી જઈએ,
 જોઈ રચનાને રાજી થઈએ રે ॥ ખુખી. ॥ ૧૧
 હાંડીયો તકતા હારો હારે, ગોળ વાલટ કે અપરમપારે,
 ચીનાઈ ઝાડ ઝુમર ભભકાદારે રે ॥ ખુખી. ॥ ૧૨
 લીલાં લાલ સફેદ ને આસમાની, તેવી હાંડીયો માંહીનાહાની નાહાની,
 ધર્યું ચીનાઈખાનું ત્યાં ભુલ શાની રે ॥ ખુખી. ॥ ૧૩
 તેમાં કેટલીક સોનેરી દીસે, ચળકે હીરાસમ તે અતીશે
 મોહોટા તકતા જોઈ મનડું હીશે રે ॥ ખુખી. ॥ ૧૪
 વળી વાલસીટ વીશેષ ધર્યા, જોડે લેપ સોહાગ્યાં સર્સ નર્ધા,
 રોશની દેખી કાળજડાં ઠર્યા રે ॥ ખુખી. ॥ ૧૫
 એ મંડપ આરસથી મઢીયો, ચીતરામણુ વેલ ધરો જડીયો,
 છડીદાર ઉભા કર લેછે છડીયો રે ॥ ખુખી. ॥ ૧૬
 ઘોર ઘંટ તણા અતીશે ગાળે, ઘડીયાલ ઘડી ઘડીએ વાળે,
 મેં નજરે નીરખ્યું છે આળે રે ॥ ખુખી. ॥ ૧૭
 શોભા ઈંદ્રપુરીથી અધીક ન્યારી, જુઓ તન મનથી ધારી ધારી,
 સહ મંગળમય છે સુખકારી રે ॥ ખુખી. ॥ ૧૮
 સાંહાંમું દેહેરું પુંડરીકને કાળે, જોડે ગહિતમ સ્વામી માહારાળે,
 કરી ત્યાં પજુ સુંદર લીલા જો રે ॥ ખુખી. ॥ ૧૯
 દેહેરું સહિના મનમાં બાવ્યું છે, નામ અષ્ટાપદજી ધરાવ્યું છે,
 જોમાં ધન ઝાઝું ખરચાયું છે રે ॥ ખુખી. ॥ ૨૦

તે દેવલ પર સીખરા રેહે છે, તેહેતું નામ શામરમ પણ કહે છે,
 જે જોવાને ઉર ધચ્છે છે રે ॥ ખુખી. ॥ ૨૧
 ભોંયરાં કાંધાં છે ભાવ ધરી, તેમાં કરી છે સારી કારીગરી,
 જોવાને જઈએ ફરી રે ફરીરે ॥ ખુખી. ॥ ૨૨
 અકળીન લીલા ન કળી જાએ, એ માપ પ્રભુતું નવ થાએ,
 ગત્રી મતી પ્રમાણે કવી ગાએ રે ॥ ખુખી. ॥ ૨૩
 ધન્ય ધન્ય રે એ અમૃતપાઈ, ધન્ય ડાહ્યાપણુ ને વળી ચતુરાઈ,
 ધન્ય ધન્ય જનેતા નીજ ભાષ રે ॥ ખુખી. ॥ ૨૪
 શોભા દેરાસરની એ ગાઇ, દ્રષ્ટે દેખી તે દરસાઇ,
 પુર્યું જિનમણું તે કહું ભાષ રે ॥ ખુખી. ॥ ૨૫
 એ લીલા જોઇ આનંદ થાએ, જોને જન પરમેશ્વર મહીમાએ,
 જુરો જોશી પ્રભુના ગુણ ગાએ રે ॥ ખુખી. ॥ ૨૬

ઠાળ ॥ ૭ ॥

ક્યાં ગયોરે પેલો મોરલીવાજો અમારો ધુંધટ ખોલી રે. ॥ એ દેખી ॥
 પુર્યું જિનમણું અમૃતપાઇએ, તે જોવાને જઇએ રે ॥
 સ્વર્ગ થકી શોભા અત ધણી તે, જોઇને સુખીયાં થઇએ રે ॥ ૧ ॥
 દેરાસરના સામે રચીયો, મનહર મંડપ સારો રે ॥
 (વીશ્વ)કરમાને વીધી જોઇ ભુલે, શ્રીની કરનારો રે ॥ પુર્યું. ॥ ૧
 મંડપના જે સ્થંભ રૂપાળા, રૂડા ને રંગ ભરીયા રે ॥
 કારીગરી બહુ સારી કરીને, ચીત્ર બલાં ચીતરીયાં રે ॥ પુર્યું. ॥ ૨
 તે પર મેહેરાપો મજાનુત જો, પાંચ કમાનો કાઢાડી રે ॥
 પંચ રંગીની ઝુલ્યો ફરતી, મુકી છેજ પછાડી રે ॥ પુર્યું. ॥ ૩
 મુંદીર છાટ જડી અલખેલી, જરીયુટા માંઢી ઝળકે રે ॥
 તેપર વેલ સોનેરી ધારી, ચપળ ચંદ્રસી ચળકે રે ॥ પુર્યું. ॥ ૪
 રંગ રંગના જુદા તકતા, હાંડીયો છેજ હજાર રે ॥
 જાડ જુમરને વાલશીટમાં, દીવા બબકાદાર રે ॥ પુર્યું. ॥ ૫
 રોશની તો રજનીએ યાતી, નજીમ લીલા ધાડી રે ॥

ભાત ભાતના રંગ ભરીને, સરસ ધરી છે વાડી રે ॥ પુરુ. ॥ ૬
 લીલા લાલ પીળા આસમાની, સફેદ સુંદર ગોળા રે ॥
 મંદ મંદ ત્યાં વાયુ વેગે, તે ખાતા હીંદોળા રે ॥ પુરુ. ॥ ૭
 તેહેની મધ્યે હતરી મુકી, રૂપાની રૂપાળી રે ॥
 અદ્ભુત શોભા તેહેની આગે, નજરે જોયું ન્યાળી રે ॥ પુરુ. ॥ ૮
 પાલીતાણાના આદિશ્વરજી, મુળ નાયક માહારાજ રે ॥
 રંગમંડપમાં તેજ ખીરાબ્યા, જીએ મળી જન ઝાઝા રે ॥ પુરુ. ॥ ૯
 પરીયો પ્યારી બહુ રૂપાળી, સુંદરી છેલછોગાળી રે ॥
 ચંદ્ર સરીખાં મુખડાં તેહેનાં, લાલ દીસે લટકાળી રે ॥ પુરુ. ॥ ૧૦
 આંદીના ત્રણ બાજઠ ઉપર, સીંહાસન સુખ શોભે રે ॥
 તેજ તડીત સમા ત્યાં ઝળકે, જે જોઇ મનડું લોભે રે ॥ પુરુ. ॥ ૧૧
 પ્રીત કરી પ્રભુજી પધરાવ્યા, હરખ દેઆમાં ધારી રે ॥
 નીલ નીલ નવલ આંગી અંગે, ધરતા તે બહુ સારી રે ॥ પુરુ. ॥ ૧૨
 પ્રભુજીને માથે મુગટ ખીરાજે, ચગમગ હીરા ઝળકે રે ॥
 લીલમોતી લીલા અદ્ભુત, કાને કુંડળ લલકે રે ॥ પુરુ. ॥ ૧૩
 બાલ તીલક કેસરનાં કીધાં, બમર બચુટી ભાળી રે ॥
 અણ્ણિયારી આંખડીયો મધ્યે, કીકી કામણુ ગાળી રે ॥ પુરુ. ॥ ૧૪
 અરણ્ય બીંબ શા અધર પ્રભુનાં, મુખડાં જોઇ મન હરખે રે ॥
 હાર હીમ મુકતાફળ હૃદયે, નેહ ધરી જન નરખે રે ॥ પુરુ. ॥ ૧૫
 પુષ્પ માળ કંઠે આરોપી, સુગંધ પ્રસરી સારીરે ॥
 અહેવી શોભા મુળનાયકની, જોઇને જાજી બલીહારી રે ॥ પુરુ. ॥ ૧૬
 મુંબઈમાં મહોટા નામાંકીત, કસબના ભરનારા રે ॥
 મંજારામ ધમ્મારામ નામે, કહાવે જરદોશવારા રે ॥ પુરુ. ॥ ૧૭
 બાઈએ બે જણને મોકલ્યાતા, નાથજી-દોલતભાઈ રે ॥
 શેઠાણીના કહયા પ્રમાણે, હકીકત કહી સમજાવી રે ॥ પુરુ. ॥ ૧૮
 ઝીંકતણા ચંદરવા ભરીયા, ભરત બલાં માંહી અળકે રે ॥
 રમાલને પુઠાંની અંદર, તારા ટપકી ઝળકે રે ॥ પુરુ. ॥ ૧૯

તે મુંબજ જમને લેષ આલ્યાં, દોલત ને નાથાણા રે ॥
 મનહર મંડપમાં સોહાવ્યાં, પુરે પ્રભુજી આણા રે ॥ પુર્યું ॥ ૨૦
 અંદરવા પુઠાંની આદે, રમાલ છેજ રૂપાળા રે ॥
 કુસેવારને ભરત ભરેલા, કીનખાખ બુટાવાળા રે ॥ પુર્યું ॥ ૨૧
 વીશ ખીટકા વીશ પેટીમો, વીશ છે ઠવણી તેહેવી રે ॥
 ચોપડી પુસ્તક રમાલ ધરીયાં, જુગતી જોવા જેવી રે ॥ પુર્યું ॥ ૨૨
 જૈન ધરમનાં પુસ્તક જેહેમાં, જ્ઞાન તણો નહીં પાર રે ॥
 દેવપુરીમાં દસ ઘણી લીલા, કાધી છે તે ઠાર રે ॥ પુર્યું ॥ ૨૩
 નાટીરંગ નૌતમનીત થાએ, સનમુખ ગાંધ્રવ ગાએ રે ॥
 નરનારી દરશણુ ને માટે, ભારે બીડ ભરાએ રે ॥ પુર્યું ॥ ૨૪
 ભાત ભાતની ચીજો મુંબજ, પુને જમને લાવ્યાં રે ॥
 પ્રેમ કરીને પુર્યું સરવે, બિજમણાં દીપાવ્યાં રે ॥ પુર્યું ॥ ૨૫
 અમણિત વસ્તુ બિજમણામાં, તરેહ તરેહની મુકી રે ॥
 જે જોતામાં ચીતડું ચળકે, ગણતાં જમએ ચુકી રે ॥ પુર્યું ॥ ૨૬
 મોદીના માહારાજ પધાર્યા, આનંદ ધરીને આંગે રે ॥
 ભાવે ભેટ મુકીને ખેઠા, મુળનાયકની સંગેરે ॥ પુર્યું ॥ ૨૭
 હજમણાની શોભા કેહેતાં, શેશ ન પ્રાપ્તે પાર રે ॥
 અલ્પમતી હું પાંચર પ્રાણી, કેમ કહું વીસ્તાર રે ॥ પુર્યું ॥ ૨૮
 તેજ પોળમાં ખીજો માંડવો, ખેઠક શોભા સારી રે ॥
 ચીત્ર વીચીત્ર હેરચના તેહેની, જોધને જગજીવલીહારી રે ॥ પુર્યું ॥ ૨૯
 ખંડ કર્યા બે જુદા તેહેમાં, ખુખી કરી બહુ ભારી રે ॥
 બનીઠનીને સરવે બેશે, મરજદથી નરનારી રે ॥ પુર્યું ॥ ૩૦
 ગામ તણા જે ગૃહસ્થ ગુણીજન, નાણાવટી નરસુખા રે ॥
 માનસહીત ખેઠકમાં ખીરાજે, ચોપદાર રહે બિભારે ॥ પુર્યું ॥ ૩૧
 શ્રાવકની શોખીલી નારી, રંગ ભરીને રૂપાળી રે ॥
 હંસ ગતી ચંચળ ચતુરાની, આંખડી કામણુ ગાળી રે ॥ પુર્યું ॥ ૩૨
 તાણુ તાણુ આળા આંગે, પોશાગ રૂઝ પેહેરી રે ॥

કોકીલ સ્વરથી ગાન કરતી, લટકાં કરતી લેહેરી રે ॥ પુરુ ॥ ૩૩
 સોજે શશુગાર સજ્યા અંગે, વાજે પરાવ્યાં મોતી રે ॥
 જાણે જીવંતી કે રંભા, મનહર મનડાં મોતી રે ॥ પુરુ ॥ ૩૪
 હેલ હમ્મીલી રંગ રસીલી, કુદડી ફરે લટકાળી રે ॥
 ગીત મધુરાં મુખથી ગાવે, બેઈ એક એક સું તાળી રે ॥ પુરુ ॥ ૩૫
 શ્રીફળ આદે પ્રભાવના ભાં, નીલ નવી ચીજ અપાએ રે ॥
 ભામીનીયો ભરપુર મળીને, વીનવે છે જીનેરાએ રે ॥ પુરુ ॥ ૩૬
 દરવાજે ચોધડીયાં વાજે, શરણાઈ સુરમાં ગાવે રે ॥
 તાળ સુરમાં ફરતા ફરતી, ગત ગુણી જન બળવેરે ॥ પુરુ ॥ ૩૭
 સુરતના શોખીલા ભોકો, તેડાવ્યા વાળાં વાળા રે ॥
 છતરી વાળાં તે ભેઈ આવ્યા, લાલ ભોક લટકાળા રે ॥ પુરુ ॥ ૩૮
 સુંદર સ્વરથી ગાન કરતા, રાગ રાગણી આવેરે ॥
 રામ ઢોલને પરધમ નાદે, સઉના મન રીઝાવે રે ॥ પુરુ ॥ ૩૯
 રાજમારગમાં રોખ્યા વાવટા, લીલા પીળા ને લાલ રે ॥
 વાયુ વેગે ફરફર હોડે, જોઈને યદ્યએ ન્યાહાલ રે ॥ પુરુ ॥ ૪૦
 ચીંતામણુના દેવલ પાસે, ત્યાં એક મંડપ કરીયો રે ॥
 દીપમાન દરવાજે તે પર, મોર પુતળીયો ધરીયો રે ॥ પુરુ ॥ ૪૧
 પુરવ દીશામાં ચક્રું મોહોડું, કનસારાંનું કાઢાવે રે ॥
 ભાંસુધી શોભા ખુબ કીધી, વાવટા બહુ બંધાવે રે ॥ પુરુ ॥ ૪૨
 જાંતિનાથના દેહેરા આગળ, મંડપ છે રૂપાળો રે ॥
 લીલા નવલી ત્યાં નીલ થાતી, પ્રભુએ કર્યો જ્યાં ઢાળો રે ॥ પુરુ ॥ ૪૩
 મારગમાં બહુ દીવા કરતા, રાતે હારોહાર રે ॥
 એ શોભાનું વરણન કરતાં, પામે નહીં કો પાર રે ॥ પુરુ ॥ ૪૪
 વધશાખ સુદી છઠ રવીવારે, પ્રમટયો પુરણ ઉલાસ રે ॥
 જળ જાત્રાનો વરધોડો તે, વરણવે ભુરો બ્યાસ રે ॥ પુરુ ॥ ૪૫
 દોહરો.

વર્ષશાખ સુદી શષ્ટીએ, પ્રાતઃકાળ પ્રમાણ;
 જળ લેવાને સંચર્યા, વણારશીએ જાણ.

મે ત્રણ આવક સાથમાં, એક જતિ મહારાજ;
 ગાડીમાંથી ઊતરી, ત્યાં કરતા ગુબ કાજ. ૨
 શાસ્ત્ર પ્રમાણે તે જતિ, પઢતા મુખથી પાઠ;
 ગંગા તિર ગોદાવિયા, કૂપ એક સો અઃઠ. ૩
 અનુક્રમે ત્યાં વિધિ કરી, શ્રીકૃષ્ણ નવેદ સાર;
 જળ સેષ સત્રજા કુપનું, બચે કુંભ તે ઠાર. ૪
 તે લાવી ધર્યો વાડીયે, મીઠા તલાવમોઝાર;
 વરઘોડો લખ આવશે, વાડીમાં નરનાર. ૫
 હર્યે થયો હૈયા વીરો, ધન્ય ધન્ય આજનો દન;
 વરઘોડો વિધિએ ચડ્યો, તેનું કરું વરણન. ૬

ઢાળ ॥ ૮ ॥

જુઓ જુઓ જગતના લોક વરઘોડો વીઠસેશનો. ॥ એ દેશી ॥

ચાલો ચાલો ને જોવા જઈએ, વરઘોડો જનવર તણો ॥

રૂપભદેવનાં વારણાં લેઈએ, વરઘોડો જનવર તણો ॥ ટેક. ॥

અહિની આગળ ડંકો રે વાજતો, જેહેના શબ્દ ગગનમાં જાય ॥ વ૦ ॥

જરી નીશાન જોડેરે ઝળકતાં, જોડે અંબદાગરી સોઢાય ॥ વ૦ ॥ ૧

રૂડા અશ્વ અનુપમ નાયતા, તે પર રત્ન જડીત પલાણુ ॥ વ૦ ॥

મણી જડીત મનોહર મોહોરડા, જાણે નભમાં તે ઝળકે ભાણુ ॥ વ૦ ॥ ૨

કછીકુમેદવરણને કાપુલી, પાણી પંથા તણો નહીં પાર ॥ વ૦ ॥

સાજ સોનેરી સડપર શાભતાં, ઉપર વાંકડા લેહેર સવાર ॥ વ૦ ॥ ૩

આ સુખા પુનાદરા માંડવા, ત્યાંની અસવારી છે ખેશ ॥ વ૦ ॥

ખેઠા અસવાર અનુપમ ફાંકડા, પેહેર્યા સરસ શાભીતા ટ્રેસ ॥ વ૦ ॥ ૪

શાંખેલાની શાભા તો હું થું કહું, દીસે સરખા સરખી જોડ ॥ વ૦ ॥

ધર્યા પોશાગ અંગે રે નવનવા, જેમાં નહીં ખાંપણુ કે ખોડ ॥ વ૦ ॥ ૫

થાએ વાજત્ર નાદ સોહામણા, હરખી નીરખી ગુણીજન ગાય ॥ વ૦ ॥

વળી વાજત્ર વીલાયતી વાજતાં, સુણી આનંદ હર ન સમાય ॥ વ૦ ॥ ૬

મેના પાલખી ટૂલણુ ગાડીયો, તેમાં ખેઠાં નાહાનેરાં આળ ॥ વ૦ ॥

વચ્ચે ભરગમ્મીનાં સોહાવીયાં, જડીત મણ્ણી ઝળકે માળ ॥ ૧૦ ॥ ૭
 તાવદાંન લેષ બોધ દેડતા, શીર છત્ર ધરંતા જાય ॥ ૧૦ ॥
 ઈંદ્રધ્વજ બાધએ નવો કરાવીયો, બલી નીશાનની શોભાય ॥ ૧૦ ॥ ૮
 પાર્શ્વ પોલીસની માંહી ચાલતી, ધરી હાથ વીરો હથીયાર ॥ ૧૦ ॥
 બેનાળી તો બધુ કારે છુટતી, ઝળકે ખાંડાં ખડગની ધાર ॥ ૧૦ ॥ ૯
 તેહેની પુઠે ઉભા અધીકારીયો, બળ બુદ્ધિના કરં શું વખાણુ ॥ ૧૦ ॥
 હોંડે હર્ષ મગનમાં રે મલપતા, સરવે ચંચલ ચતુર સુગ્મણુ ॥ ૧૦ ॥ ૧૦
 મોહોટા ગૃહસ્થ પધાર્યા છે પ્યારથી, ધરી અંગે નવા શણુગાર ॥ ૧૦ ॥
 મધ્યે રથ ચાંદીનો રે ચળકતો, ઊપર સોનેરી ચલંકાર ॥ ૧૦ ॥ ૧૧
 રૂડા રથમાં તો રત્ન જડયા મણ્ણી, મઢીયો મન હરખીતચોડ ॥ ૧૦ ॥
 તેહેનાં શીખર ગોળાકાર છે, ઉપર મધુરા બોલે છે મોર ॥ ૧૦ ॥ ૧૨
 આનુઆનુએ કળશ સોના તણા, છત્ર વટીમાં મઢી છે ખાપ ॥ ૧૦ ॥
 શણુગાર્યા વ્રશભ બહુ વેગથી, અંગે દાગીના ધરીયા અમાપ ॥ ૧૦ ॥ ૧૩
 રથમાંહી સીંહાસન જડાવતું, બેઠા મધ્યે પ્રભુમહારાજ ॥ ૧૦ ॥
 મણ્ણી જડીત મુગટ સીર પર ધ્યો, શાંતિનાથ સદા સુખસાજ ॥ ૧૦ ॥ ૧૪
 હાસ્ય વદન પ્રભુતું હર્ષે ભર્યું, અણ્ણીયાળાં લોચન રસકુપ ॥ ૧૦ ॥
 બાળે બ્રગુટી કમાન સરીખડી, હીસે રૂપના જુપ અનુપ ॥ ૧૦ ॥ ૧૫
 દીપક જોત સરખી રે નાશીક, ઓપે અધર પ્રવાળીનો રંગ ॥ ૧૦ ॥
 તે પર રંગ તંબોળનો ચોસરો, નેત્રે નીરખતાં ધાય ઉમંગ ॥ ૧૦ ॥ ૧૬
 હાર હીમના હૈએરે સોભતા, કંઠે મુકતાફળની માળ ॥ ૧૦ ॥
 આનુબંધને પોંચી જડાવની, હાથે પેહેરી બેઠા છે દયાળ ॥ ૧૦ ॥ ૧૭
 ધન્ય ધન્ય મરદેવી માતને, જેણે જનમ્યા પુત્ર રતન ॥ ૧૦ ॥
 જસવંતા છો પુત્ર ધરાક્રમી, જેહેને જુગમાં જપે સદ્ગજન ॥ ૧૦ ॥ ૧૮
 વારી જાહોરે અયોધ્યાના રાયને, જેહેના તેજ તણો નહીં પાર ॥ ૧૦ ॥
 જોતાં જગત સરવ મોહી રહ્યું, રોહો અમર નાભીરાજ કુમાર ॥ ૧૦ ॥ ૧૯
 શેઠ સામળભાઈ થયા સારથી, હાંકે રથને ઝહી કરરાસ ॥ ૧૦ ॥
 બેઠા પવિત્રપણે તે આનંદમાં, પ્રેમીજન એ પ્રભુના દાસ ॥ ૧૦ ॥ ૨૦

મણીભાષ્ણ સુત શામળ ભાષના, બેઠા પ્રભુની પુઠે ઝહીહાય ॥ ૧૦ ॥
 શું વખાણું તે તેમના ભાખને, જોહેને પ્રસન્ન પારસનાથ ॥ ૧૦ ॥ ૨૧
 જોડે ચુનીલાલ ચતુર છે, સુત છગનભાઈના એહ ॥ ૧૦ ॥
 બેઠા તેપણુ તેમની સંગમાં, શોભે સરખા સરખી જોડ ॥ ૧૦ ॥ ૨૨
 આલે સેવક સરવે સાથમાં, મુખે મંત્રબણુંતા જાય ॥ ૧૦ ॥
 નકી પોકારે નાથની આગળે, જોડે અબદાગરી સોહાય ॥ ૧૦ ॥ ૨૩
 કાઠ સ્તુતિ કરે કર જોડીને, કાઠ દેતા સાં દુધની ધાર ॥ ૧૦ ॥
 કાઠ ધ્રુપકરી ધરે ધ્યાનમાં, કાઠ પેહેરાવે પુષ્પના હાર ॥ ૧૦ ॥ ૨૪
 કાઠ ચંદન ચરચે છે અંગમાં, કાઠ વધાવે ભરી મોતી યાજ ॥ ૧૦ ॥
 પ્રેમે પુરણાનંદ પધારીયા, ધન્ય મરદેવીના બાજ ॥ ૧૦ ॥ ૨૫
 પુઠે પાલખીપણુ ચાંદીતણી, તેહેમાં પ્રતિમા રૂપ ભગવાન ॥ ૧૦ ॥
 નીરખે નમ્રનીવાશીરે નાથને, યજ્ઞ સનમુખ ધરતા ધ્યાન ॥ ૧૦ ॥ ૨૬
 પાછળ વીનતા વૃંદ ટોળેમળ્યા, ધરી મનમાં અતી ઉમંગ ॥ ૧૦ ॥
 પેહેર્યા અંબર કસબી કારનાં, જેમાં ભાસે છે ગોરાં અંગ ॥ ૧૦ ॥ ૨૭
 જાણે દેખતી ઈંદ્રની અપ્સરા, જોહેના રૂપથી વળીયો છેક ॥ ૧૦ ॥
 ભુભે ભવતારક વીધી વીશ્વનો, એહેવી શ્રદ્ધામાં સરજીને એક ॥ ૧૦ ॥ ૨૮
 જોહેવી ઝળકે છે ગગનમાં વીજળી, એવાજળકી રહ્યા શણુગાર ॥ ૧૦ ॥
 વહે કાકીલનાદ સોહામણા, ગાએ ગીત મધુરા અપાર ॥ ૧૦ ॥ ૨૯
 કોના શીર પર પ્રભુનું રે પારણું, કો શીર કળશ તણી છે હાર ॥ ૧૦ ॥
 કોને મસ્તકે વ્રશભ ને સીંહ છે, કાઠ ચંદ્ર સુરજ લેતી નાર ॥ ૧૦ ॥ ૩૦
 સરખા સરખી સોભે સાહેલીયો, શું વખાણું તે તેમનાં રૂપ ॥ ૧૦ ॥
 આલે લટક મટક એ રૂપાલીયો, નર જોતાં બને તદરૂપ ॥ ૧૦ ॥ ૩૧
 પુઠે શોભીતી સુંદર ગાડીયો, શણુગારી છે બેલની જોડ ॥ ૧૦ ॥
 જોને સોના રૂપાનાં છે શીંગડાં, અણીદાર છે તેહેનો ત્રાડ ॥ ૧૦ ॥ ૩૨
 આઘી અઘટાની મધ્યે રે આવીયા, ત્યાં તો ભારે ભરાયા લોક ॥ ૧૦ ॥
 જોવા તલપુર ભાગ જડે નહીં, નર નારી મળ્યાં છે અધોક ॥ ૧૦ ॥ ૩૩
 તે સમાની શોભા તે કું શી કહું, અકળીત લીલા ન કળાય ॥ ૧૦ ॥

જોવા પ્રભુને ક્રોધા છે રે પ્રીતથી, પુરપોઝે તે બીડ ન માયે ॥ ૧૦ ॥ ૩૪
 એમ સુખડાં સક્રને રે આપતા, નાથ નીકળ્યા નમ્રની બાહાર ॥ ૧૦ ॥
 મીઠે દરવાજે વ્યાસની વાડીએ, જ્યાં સુદર કુપ છે સાર ॥ ૧૦ ॥ ૩૫
 શ્રીપુણ્ય ગુણ રત્ન સુરીશણ, કરાવી વીધી અપરમપાર ॥ ૧૦ ॥
 કુંભ કુપના જળથી ભરાવીયા, માંહી વણારસીનું વાર ॥ ૧૦ ॥ ૩૬
 કોઠારી સક્રને સીર અડાવતા, ભરેલા કુંભ તેણે ઠાર ॥ ૧૦ ॥
 અકેકે લેખ ધર્યા છે ગીરપરે, દીસે નાનુગ સધળી નાર ॥ ૧૦ ॥ ૩૭
 હીડે હંસગતી સઉ સાથમાં, ગાએ ગોરી મધુરાં ગીત ॥ ૧૦ ॥
 કોઈ રામણુ દીવો લેખ હાથમાં, કો સીરપારણું લે કરી પ્રીત ॥ ૧૦ ॥ ૩૮
 પ્રેમી જન પાછાં પુરમાં પધારીયાં, સજી ને હૈએ હરખ ન માય ॥ ૧૦ ॥
 ભાવે ભક્તી કરે જનવરતણી, તેહેનું જીવ્યું સફળ ગણાય ॥ ૧૦ ॥ ૩૯
 એમ વરઘોડો બહુ વાહાલથી, લાવી ઉતાર્યો જન દરબાર ॥ ૧૦ ॥
 કુભ નીરમજ જળના જે હતા, તે ઉતારી કરે જયકાર ॥ ૧૦ ॥ ૪૦
 ધન્ય ધન્ય એ અમૃતપાષને, કર્યું અમર આ જુગમાં નામ ॥ ૧૦ ॥
 ધન્ય ડાહાપણુ એ ચતુરાષ્ટને, અરચ્યું અગણિત જેમાં દામ ॥ ૧૦ ॥ ૪૧
 આવે દેશ વીદેશના જન સહુ, જોવા જન મહોત્સવ આંહે ॥ ૧૦ ॥
 મન ગમતા મુકામજ આપતા, આગતા સ્વાગતા કરે લાંહે ॥ ૧૦ ॥ ૪૨
 શેઠાણી માણેકપાષ જેહ ત્યાં, તેહેણે આંધ્યું ધરમનું ધામ ॥ ૧૦ ॥
 ધર્મશાળાએ રૂડી રસોઈ થતી, જમે સંઘના લોક તમામ ॥ ૧૦ ॥ ૪૩
 વળી ગામના શ્રાવક જેટલા, બોજન સમએ મએ ધમશાણુ ॥ ૧૦ ॥
 નરનારી બાળક ને વૃદ્ધ સઉ, જમે દીનમાં એ વાર પ્રમાણુ ॥ ૧૦ ॥ ૪૪
 અતી આનંદસાગર ઉજળ્યો, થાય નમ્રમાં જયજયકાર ॥ ૧૦ ॥
 દીન સાતમે કુંભની સ્થાપના, બુરો જોશી કેહે કરી વીસ્તાર ॥ ૧૦ ॥ ૪૫

ઢાળ ॥ ૯ ॥

આવો આવો જસોદાના કાઠાન, અમ ઘેર રમવા રે. ॥ એ દેશી ॥
 સાઈં સાઈં કપડવંજ શેહેર, શોભા સારી રે,
 મળ્યાં જૈન ધરમી નરનાર, બળી બલીહારી રે ॥ સાઈં. ॥ ૧

જોને જનમહોત્સવ જન છે સુખકારી રે,
 સુરતના જે સ્વરૂપચંદ, કહે છે કોઠારી રે ॥ સાર્. ॥ ૨
 સુદ સાતમ ને સોમવાર, કરીને વીધી રે,
 કુંભ સ્થાપના આનંદ બેર, તે દીન કીધી રે ॥ સાર્. ॥ ૩
 સ્થાપ્યા મહા અને દીગપાળ, કરી આવાહન રે,
 કર્યું પુજન આણ્વી પ્રીત, જીવત ધન્ય રે ॥ સાર્. ॥ ૪
 દાળ્યા બાજઠ મંડપ માંહે, હારોહારે રે,
 તે પર બેસે સનાતીયા તેર, જોને તે ઠારે રે ॥ સાર્. ॥ ૫
 ગાંધી લેખાભાષ ગુલાબચંદ, મગનલાલ રે,
 પર ઊપકારી પ્રેમચંદ બાધના એ બાળ રે ॥ સાર્. ॥ ૬
 નાહાલચંદ જુરાભાષ નામ, ગીરધર મનસુખ રે,
 તારાચંદ સુત જગનલાલ, બેઠા સનમુખ રે ॥ સાર્. ॥ ૭
 છે મંગળનાથજી જેહ, જગન મનસુખ રે,
 સંકરલાલ વીરચંદભાષ, બેઠા ખોવા દુખ રે ॥ સાર્. ॥ ૮
 માહાસુખ પ્રેમચંદભાષ, જગન શીવલાલ રે,
 ભાષ ગીરધર હરજીવન, નીરખી યાએ ન્યાહાલ રે ॥ સાર્. ॥ ૯
 ચુનીલાલભાઈ હરજીવન, રામચંદ ભાષ રે,
 જીઓ હરજીવનના સુત, છે સુખદાષ રે ॥ સાર્. ॥ ૧૦
 મનસુખ સુત જગનલાલ, બેઠા જિલાસે રે,
 બેઠા તેરમા ત્યાં રણછોડ, લક્ષ્મીદાસે રે ॥ સાર્. ॥ ૧૧
 ધરી આનંદ અંજે અપાર, દેવનુતરીયા રે,
 બળીદાન ને નૈવેદ જેહ, તે તૈયાર કરીયાં રે ॥ સાર્. ॥ ૧૨
 આખી રાત બણે મુખ મંત્રવીધી કરતા રે,
 દેવ સનમુખ જોડી હાથ, સ્તુતી ઉચરતા રે ॥ સાર્. ॥ ૧૩
 આપે બાકળાનું બળીદાન, તેનીજ હાથે રે,
 અપાવે કોઠારી આપ, શાસ્ત્રીની સાથે રે ॥ સાર્. ॥ ૧૪
 પછી કરાવ્યું પુજન, ધ્વજનું તે ઠામે રે,
 ભવી ભકતી કરે ભરપુર, પ્રજા પદ પામે રે ॥ સાર્. ॥ ૧૫
 ૪

દાહરો.

શાખ પ્રભાણે વિધિ કરી, ચાર દિવસ ને રાત;
પાંચમે દિન એકાદશિ, બેસે પ્રભુ પ્રખ્યાત. ૧

હાળ ॥ ૧૦ ॥

વારી નળિ રે મોહનલાલ તારા મુખડાયે. ॥ એ દેશી ॥
નળિ જન મુખ જોવા કાજ, આજ મારે દીવાળી ॥
ગુણ સાગર ગરીબ નીવાજ, આજ મારે દીવાળી ॥ ટેક ॥
સુત્ર મુહુરત એકાદશી દીને, બલો દીસે બ્રહ્માર રે
પ્રાતઃકાળે પ્રભુજી ખીરાજે, શોભા અપરમપાર ॥ આજ ० ॥ ૧.
વીધ વીધના પોશાગજ પેહેયા, સુંદર નર ને નાર રે
શોખીલા શ્રાવક જન આદે, મળીયાં છે તે ઠાર ॥ આજ ० ॥ ૨
ગણતાં પાર ન આવે જોતાં, જાઝા લોક અથોકરે
ભારે ભીડ દીસે તે ઠામે, આનંદી સજી લોક ॥ આજ ० ॥ ૩
પુજાક્ષત કરમાં લઇ લલના, લટકાં કરતી લેહેરીરે
પ્રેમ સહીત પરમેશ્વર જોવા, આંખ રાખતી ઘેરી ॥ આજ ० ॥ ૪
ગણક ત્યાં ધડી સાધવા બેઠા, ગુણીઅલ જોતીશ જાણુરે
આઠ કલાકને ત્રીશ મીનીટે; બેસે પ્રભુ પરમાણુ ॥ આજ ० ॥ ૫
વીધીવાળા વીધી કરના, મંત્ર બણતા મુખરે
પાપ તાપ સંતાપ ટળેને, પામે ભવમાં સુખ ॥ આજ ० ॥ ૬
શાંતિનાથના દેરાસરમાં, સામૈયું લેઇ જામ રે
વાળાં ત્યાં વિધવિધનાં વાળે, આનંદ ઊર ન સમાય ॥ આજ ० ॥ ૭
પ્રેમી જન પ્રભુને ભેઠ ચાલ્યા, ચંચલ ચતુર સુજાણુ રે
તેહ સમાની શોભા કહેતાં, પોચે નહીં મનવાણુ ॥ આજ ० ॥ ૮
મંત્ર બણે મુખમાંથી કેા જન, ધરતા ધુપ ધરી પ્યારરે
ગાન તાન વાજાંત્ર અતીશે, શોભા જો દીલદાર ॥ આજ ० ॥ ૯
ખમા ખમા છડીદાર પોકારે, ચમર ઢળે ચોપાસ રે
માનુનીયો ત્યાં મંગળ ગાતી, કરતી મુખથી હાસ ॥ આજ ० ॥ ૧૦

ભોજનક ભાવ ધરીને માતા, રાગ તાળ સુર સાથે .
 પાવલીયો ને પઈસા ઊછળે, તે લેછ લેતા હાથ ॥ આજ૦ ॥ ૧૧
 સોહોર ધણો વાજીત તણો ત્યાં, વાળાં વીધવીધ વાળેરે
 મનહર મીઠાં તાન જુણાવે, આનંદ પ્રગટયો આજે ॥ આજ૦ ॥ ૧૨
 શોભા સરસ બની તેવારે, કહેતા નાવે પારે
 નય યોડામાં ફરીને આવ્યા, દેરાસર દરબાર ॥ આજ૦ ॥ ૧૩
 લાલચંદ સુત વીમળ વીવેકી, ભર્યના વસનારે
 તેહ તણી રામા હરકોરે, પ્રથમ પોંખ્યા તે ઠાર ॥ આજ૦ ॥ ૧૪
 તેહ પછી તરીયા સહિ પોંખે, હર્ષ ધરીને અપારે
 એક એક પછી એકજ પોંખે, કરતાં જય જયકાર ॥ આજ૦ ॥ ૧૫
 એ પ્રમાણે પોંખી લીધા, મંડપમાં માહારાજ રે
 મંગળ ગાન કરે સહ લલના, મળીયો સરવ સમાજ ॥ આજ૦ ॥ ૧૬
 ગુણરત્ન સુરેશ્વર સ્વામી, ઉભા છે તે ઠામ રે
 મંત્ર ઉચ્ચાર કરે મુખથી તે, હૈએ રાખી હામ ॥ આજ૦ ॥ ૧૭
 અમૃતપાદને આનંદ અદકો, પ્રભુ ઉપર બહુ પ્રીત રે
 પ્રેમી જન પ્રભુને પધરાવા, ઉભાં કુટંબ સહીત ॥ આજ૦ ॥ ૧૮
 શામળભાઈ બહુ રનેહ કરીને, ઉભા દેહુરા માંલ્ય રે
 પાસ પોતાના કુંવર મણીભાઈ, ખીરાજે છે ત્યાં ॥ આજ૦ ॥ ૧૯
 અવલ કારકુન નારણભાઈ ને, વકીલ મગનલાલ રે
 વિદ્યામાં વિદ્વાન વિવેકી, જયચંદભાઈના બાળ ॥ આજ૦ ॥ ૨૦
 તે પશુ દેરાસરમાં ઉભા, જોવા જીન લીલાય રે
 અકળ ગત્રી અંતરે જામી, કોથી કળી ન શકાય ॥ આજ૦ ॥ ૨૧
 બુદ્ધિશાળી જોયા ન્યાળી, મનહર મગનભાઈ રે
 કાળીદાસ તણા સુત જેમાં, ઝાઝી છે ચતુરાઈ ॥ આજ૦ ॥ ૨૨
 દોલત ગાંધી મગનલાલ ને, હગનલાલ સુખદાઈ રે
 ધીરવંત ધરમાત્મા ત્રણે, અમૃતપાદના ભાઈ ॥ આજ૦ ॥ ૨૩
 રક્ષમણી જમના બેહેન તેમનાં, ઉભાં છે તે પાસ રે

ગીત મધુરાં વઢે વદનથી, પુરે પ્રભુજી આશ ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૨૪
 નરનારીની બીડ અતીશે, ન મળે તલપુર માગ રે
 ભોજક ભાવ ધરીને ગાવે, વખત વખતના રાગ ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૨૫
 પુષ્પાક્ષત અબળા લેછ ઉભી, વધાવા જીનરાય રે
 મહોત્સવ જોવાને નભમાં, મળીયો સુર સમુદાય ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૨૬
 સહીત અંગના વીમાન મધે, બેઠા દેવ અનેક રે
 વાટ જીએ છે પરમેશ્વરપર, ઝ્યારે થાય બીશેક ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૨૭
 પ્રાતઃકાળે સાડા આઠનો, વખત થયો જોવાર રે
 મીથુનલગનમાં અમૃતબાષ્પ, પધરાવ્યા તે ઠાર ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૨૮
 પૂર્વાભીમુખ રૂપબદેવજી, માહાવીરસ્વામી જોડ રે
 ત્રીગુણાત્મક ત્રિભુવનપતિ જોતાં, પોએ મનના કોડ ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૨૯
 અજીતનાથ સંભવનાથ ને, અભીનંદન ભગવાન રે
 સુમતીનાથ દીસે દક્ષિણ મુખ, ધરીએ નીલ નીલ ધ્યાન ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૩૦
 પશ્ચિમ મુખે પ્રભુ ખીરાજ્યા, કહું છું તેમનાં નામ રે
 પદ્મપ્રભુ સુપાર્શ્વનાથ ને, ચંદ્રપ્રભુ નીશકામ ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૩૧
 સુવીધીનાથ ને સ્મૃતજનાથજી, શ્રીશ્રીયાંપ ગુણુગાય રે
 વાસુપુજ્યજી પુજો પ્રીતે, વિશેષે વીમળનાથ ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૩૨
 જિત્તરે અનંત ધર્મ ને શાંતિ, કુંથુનાથ અરનાથ રે
 મહીનાથજી સુવર્તસ્વામી, નેમીનાથજી સાથ ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૩૩
 નજરે નીરખ્યા નેમનાથજી, શુણુસાગર ગંભીરરે
 પ્રેમે પ્રભુ શ્રીપાર્શ્વનાથજી, જપો ધરી મન ધીર ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૩૪
 સાહામે દેરે પુંડરીકના, સનમુખ રહું સીર નામી રે
 તૃણા રહિત તપસ્વી જોડે, બેઠા ગૌતમ સ્વામી ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૩૫
 ભોંયરામાં ભગવંત ખીરાજ્યા, જીગમંદીર માહારાજ રે
 તે પણ તેજ લગન ધરીકાએ, બેસાડયા છે આજ ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૩૬
 અમૃતબાષ્પનાં બેઠેન રૂક્મણી, ભાવ ભક્ષેરો લાવી રે
 શાંતિનાથ પ્રભુની પ્રતિમા તે, પ્રેમકરી પધરાવી ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૩૭

જગનભાઈએ રૂપભ દેવજી, ચંદ્રપ્રભુ ભુરાભાઈ રે
 માહાવીરસ્વામીની પ્રતિમા તે, પધરાવી મંછાખાઈ ॥ આજ૦ ॥ ૩૮
 ચાર જણાએ જુદી જુદી, જીન પ્રતિમા બેસાડી રે
 પ્રેમ સહીત તે પુજો પ્રીતે, ભવભય દુખડાં હારી ॥ આજ૦ ॥ ૩૯
 એ પ્રમાણે સરવે પ્રતિમા, સુભ ધટીએ પધરાવી રે
 કેવળભાઈ સુત કુંવર પ્રેમચંદે, સીખરે ધજા ચડાવી ॥ આજ૦ ॥ ૪૦
 વામ ભાગે પ્રભુ પાડુકા, ધરી કર્યું પુજન રે
 જસવંતા જીનપતી સહ નીરખે, તેજ દીવસને ધન્ય ॥ આજ૦ ॥ ૪૧
 જય જય શબ્દ કરે જન મળીને, પુષ્પાક્ષતથી વધાવે રે
 અમર રહી આકાશ વીશેથી, પ્રેમે પુષ્પ વરસાવે ॥ આજ૦ ॥ ૪૨
 દેવ દુંદુભી વાળે નભમાં, ધધ રહ્યો ઘેઘઘેઘકાર રે
 વાળાં લાં વીધ વીધના વાળે, જોતે જીન દરબાર ॥ આજ૦ ॥ ૪૩
 પ્રથમ પ્રભુને સ્નાન કરાવ્યું, પંચામૃત તે વાર રે
 શુદ્ધોદક ગંગાના લાવી, નવરાવ્યા નીરધાર ॥ આજ૦ ॥ ૪૪
 મંગળ સ્નાન કરાવી પ્રભુને, સરસ ધર્મા શણુગાર રે
 પ્રભુ લીલાનું ચર્ચન કરતાં, પામે નહીં કો પાર ॥ આજ૦ ॥ ૪૫
 પછી નવાંગી પુજા કરીને, કનક મોહોર ધરી લાંચ રે
 સાંખ્યા તેર તણી છે તેહેની, સમજી લ્યો મનમાંજી ॥ આજ૦ ॥ ૪૬
 સુસ્તકે સુગટ મનોહર ધરીયો, કાને કુંડળ લલકે રે
 રત્નજડીત તીલક સેલાટે, ચંદ્ર સમાન તે ચળકે ॥ આજ૦ ॥ ૪૭
 દીપક જોત સરીખી નાશા, જોભીત સુંદીર વેશ રે
 ભાળ તીલક કેસરનાં કીધાં, ભમર ભ્રમુડી બેશ ॥ આજ૦ ॥ ૪૮
 કમળ વદન કર્ણુનીધી કેરાં, અણીયાળાં લોચન રે
 અરણ્ય ખીંચ શા અધર પ્રભુના, નીરખે જન નીશદીન ॥ આજ૦ ॥ ૪૯
 આંગી અનુપમ અંગે ધરીને, ખાંધે મઢીયા મોર રે
 સોનેરી શ્રીફળ છે કરમાં, છખી બની ચીત ચોડ ॥ આજ૦ ॥ ૫૦
 પદમાસને પ્રભુ ખીરાબ્યા, તેજ તણો નહીં પાર રે
 પંચ તરેહની પુષ્પજ પુજ, અક્ષત આદે સાર ॥ આજ૦ ॥ ૫૧

ષષ્ઠી નાથને નવેદ ધરીયાં, મીઠાછ ને વળી મેવારે
 આરોગે છે અલબેલાછ, જો દેવાધીદેવા ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૫૨
 આરતી જિતારે અમૃતબાહ, હૈએ હરખ ન માયરે
 વીનતા વ્રંદ મળી તે ઠામે, ગીત મધુરાં ગાય ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૫૩
 ઘંટ નાદ ધડીયાળ ગરજતી, ધોર શબ્દ ધન ગાજે રે
 એ શોભા તો નજરે નીરખી, જન જુરે જો આજે ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૫૪
 શીવના કરીને શ્રીફળ સાથે, વસુ ધર્યાં તે વારે
 નમન કરી અમૃતબાહ પોતે, આવ્યાં છે નીજ દ્વાર ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૫૫

ઠાળ ॥ ૧૧ ॥

માતૃ પાવાની પટરાણી કે કાળી કાળીકા રે લોલ ॥ એ દેશી ॥
 સુશુભ્યો સ્વામીવત્સલ સાર, કે ચાર તમે સહુરે લોલ ॥
 જમરો ભોજન સંધ સમસ્ત, તે વીસ્તારી કહું રે લોલ ॥ ૧
 નાહાલચંદ્રમાર્ધ નયુભાધ નામે કૃષ્ણ નોતરા તહીરે લોલ ॥
 નાતની આદે શંધ સુજાણુ પ્રમાણુ કીધાં સહીરે લોલ ॥ ૨
 ધરમશળા ભાગોળે જાણુ, કે માણુકબાઈ તણીરે લોલ ॥
 ફરીયાં ધર્મ તણા બહુ કામ, રામા લલુભાઈ તણીરે લોલ ॥ ૩
 જિતમ પાક બને તે ઠામ, કે દામ વાવરે ધણારે લોલ ॥
 અમૃત કરતાં અદકો સ્વાદ, જમે ત્યાં બહુ જણારે લોલ ॥ ૪
 તેના જીપરીપણામાં જોઈ કે, તેહને ગાળી છું રે લોલ ॥
 જુરાભાધ ને શામળ અમીચંદ, કે ચીતમાં ગાળી છું રે લોલ ॥ ૫
 માછ પ્રધાનના એ પુત્ર, કે શામળભાધ છે રે લોલ ॥
 પિતાએ પુર્યો સ્વર્ગમાં વાસ, કે સુખમાં સમાધનેરે લોલ ॥ ૬
 તારાચંદ ને મથુરાદાસ તે, કામ કરે ધણારે લોલ ॥
 ચુનીલાલ અમીચંદ ચતુર સુજાણુ મેહેનતમાં નહીં મણારે લોલ ॥ ૭
 બેહેચર સુત દલસુખની આદે, ધણા જન છે તહીરે લોલ ॥
 સત્તા સ્વતંત્ર બેને હાથ, શામળ ને જુરાભાધરે લોલ ॥ ૮
 ભાખશી ખાંડ તણી ત્યાં થાય, મોતી ચુર લાડવારે લોલ ॥

આરોળી પસ્તાં દ્રાક્ષ જદામ, તે જુગતે જમાડવારે લોલ ॥ ૯
 ચુરમું કીધું ચતુર સુજાણ, પ્રમાણ કરે મહુરે લોલ ॥
 સુંદીર શાક કરે તછપાર, તે સ્વાદીલાં બહુરે લોલ ॥ ૧૦
 કુર કમોદ તણો ત્યાં થાય કે દાળ તુવેરનીરે લોલ ॥
 નાખે ગરમ મશાલા માંહે, તે સ્વાદીલી બણીરે લોલ ॥ ૧૧
 સંધની આદે જમે સજીજન, કે નીમા નાતનારે લોલ ॥
 ખીજ પરચુરણ બહુ લોક, જમે જુદી જાતનારે લોલ ॥ ૧૨
 જમશે એકાદશીથી દીન આઠ, કે સાંજ સવારમાંરે લોલ ॥
 નવમે શામળબાઘ નીરધાર, જમાડશે પ્યારમાંરે લોલ ॥ ૧૩
 પછીથી ગામના આવકજન, જમાડશે સંધનેરે લોલ ॥
 ભોજન કરશે નર ને નાર, ધરી ભિમંગનેરે લોલ ॥ ૧૪
 જમીયા એકાદશી નેદીન, કે સુંદીર લાખશીરે લોલ ॥
 ભવીમન ભક્તી કરે બરપુર, ભલી તદ્દયે વશીરે લોલ ॥ ૧૫
 રોશની કીધી અપરમપાર, કે રજનીરંગમાંરે લોલ ॥
 વાળે જત્રીશ વાળાં ત્યાંહે, ઓછવ ભિમંગમાંરે લોલ ॥ ૧૬
 શોભે અજવાળી અલખેલી, કે સુંદીર જામનીરે લોલ ॥
 ભારે પેહેરીને પોશાગ કે ગાતીભાંતીનીરે લોલ ॥ ૧૭
 હરખી નીરખી ને ગુણગાય કે જો જીનવર તણારે લોલ ॥
 ભાવના કરતાં જોડી હાથ, કે જન જીભા બણારે લોલ ॥ ૧૮
 પધાર્યા ડીપોટી દસ્તુર સાહેબ, સુખીયા બહુરે લોલ
 ફરીયો બદોબસ્ત બહુ ખેશ, વીશેશે સું કહુરે લોલ ॥ ૧૯
 પાટી પોલીસની એક આખી, તે રક્ષણ કારણેરે લોલ ॥
 પોતે કીધો છેજ મુકામ, કે નમ્રની ખારણેરે લોલ ॥ ૨૦
 ફરે છે ફાજદાર નીશદીન, ચતુર ચોકી ફરેરે લોલ ॥
 નીરબે રહેતાં મજી નરનાર, દેખી દીલડાં ઠરેરે લોલ ॥ ૨૧
 ગ્યાસુદીન દીસે ગુણવંત, દયા દીલમાં બરીરે લોલ ॥
 પરજીપકારી, પરદુખ જાણ, ક્ષમા સુંદરી વરીરે લોલ ॥ ૨૨
 ખીરાન્યા બેઠકમાં સાહેબ, કે હર્ષ હૈએ ધરીરે લોલ ॥

શાલા યદ્ય છે અપરમપાર, ખુખી તો ખુખ કરીરે લોલ ॥ ૨૩
 ખાનખાહાદુર શીરોજશાહ, ઊલટ ધરી અંગમાંરે લોલ ॥
 ખેઠા ખુરસી પર સીરદાર, ખીજ બહુ સંગમાંરે લોલ ॥ ૨૪
 અવલકારકુત નારણુભાઇ, બેઠે ફેાજદારછે રેલોલ ॥
 મગનભાઇ વકીલ આદયે લાંહે, ઘણા સાહુકાર છે રેલોલ ॥ ૨૫ ॥
 ખેઠા વામને દક્ષિણ પાસ, સાહેબની સંગમાંરેલોલ ॥
 ગવૈયા ગુણીજન કરતા ગાન, કે તાન તરંગમાંરે લોલ ॥ ૨૬ ॥
 વાજે સારંગી ને સીતાર, કે તખલાં તાનમાંરે લોલ ॥
 ગાએ રાગ તાળ સુર સાથ, તે રીઝવે માનમાંરેલોલ ॥ ૨૭ ॥

ગઝલ.

દસ્તુર સાહેબના માન વિષે.

ધરસે યાંહા કોન ખુદા કે લીએ લાયા મુજકું ॥ એ રાગ ॥
 હરદમ યાદ શીરોશાકું કરો આર તુમ
 કરોગે મન્મે જ્યો ખીચાર ખેડાયા તુમ. ૧
 અદલ ઇન્સાફ જીન્કી પાસ રહેયાર તુમ
 દીન દયાલ હે દસ્તુર પરવદિંગાર તુમ. ૨
 બેઠે જુપન કે જુપ હે સીરદાર તુમ
 ખીના આપ મેને દેખે નહીંદીલદાર તુમ. ૩
 મન્મોહ છખી જ્યાકી દેખો યાર તુમ
 મીઠે મધુરે મુખ્સે ખેન જ્યો ઉચાર તુમ. ૪
 કલેકટર કે હોદે આપ હો હુશીયાર તુમ
 રોહો આબાદ એશી દાદ મેરીયાર તુમ. ૫

મનહર હંદ.

પછી પાન સોપારીને, અતર ગુલાબ જળ
 છાંટયું અંગમાંહી ચાલી, સુગંધ અપાર લાં.
 કુલ તણા હાર હેયે, પેરાવ્યા પ્રમોદ કરી
 નથી કંઈ કચાસમાંહી, હુશેન હોશિયાર લાં

“ગુડ મારનીંગ” કરી, સૈયદની સાથ પોતે
હાથે હાથ મીલાવીને, આત્માં દીલદારતાં
કુશલ છડી અહીંને, હાથમાં શીરોજસ્વહા
જાય છે મુકામ બાણી, ઘોડે મવારતાં.

દાહરો.

આનંદ અદકો સર્વને, આશ્ચર્ય અનુપમ થાય;
અગમગ દીવા જોત ત્યાં, માનુનિ મંગળ ગાય. ૧
રજની વીતી રંગમાં, થયો છે પ્રાતઃકાળ
વરઘોડો વિધિએ ચડયો, ઊજર આણી બહાલ. ૨

કાળ ॥ ૧૨ ॥

ઓ ભવ પ્રાણીરે સેવો. ॥ એ દેશી ॥

શોભા થઇ છે રે સારી, ચડીયો વરઘોડો બહુ ભારી ॥ શો. ॥ ૧
હથોતરી સ્નાત્રને રે કાળે, જળ લેવાને જતાં આજે ॥ શો. ॥ ૨
ડંકો દીસે રે સારો, જોડે નીશાનનો અળકારો ॥ શો. ૩
અબલખી અનુપમરે ઘોડા, ચાલે બેબે જણુના જોડા ॥ શો. ॥ ૪
વાર્ધા રહેનહીંરે વાર્ધા, સુંદીર શોભીતા શણુગાર્યા ॥ શો. ॥ ૫
જુગતી જોવારે જોવી, અસવારી ત્રણે છે તેહવી ॥ શો. ॥ ૬
સાંભેજા બહુ રે શોભે, જોતામાં મનડું ઝટ લોભે ॥ શો. ॥ ૭
જોજો નજરે રે ન્યાહાળી, કન્યા કનકલતા રૂપાળી ॥ શો. ॥ ૮
બેશ બનીછે રે બાળા, શણુગાર શોભીતાછે રૂપાળા ॥ શો. ॥ ૯
મેના પાલખી રે મોહોટી, બેઠી બાળાયો બહુ છોટી ॥ શો. ॥ ૧૦
ઢાલ દદાંમાંરે વાળે, તેહના સુર ગગનમાં ગાળે ॥ શો. ॥ ૧૧
ધંદ્રધ્વજ મનોરેહારી, તેહની શોભા સજીથી ન્યારી ॥ શો. ॥ ૧૨
મળીયાં માણસ રે ઝાઝા, વાળે છે ઇંત્રેજી વાળાં ॥ શો. ॥ ૧૩
પોલીસ પાટીંરે ચાલે, બંદુકને સંગીન કરે ઝાલે ॥ શો. ॥ ૧૪
બીડ અતીસેરે ભારી, ગૃહસ્થ અને મોહોટા અધીકારી ॥ શો. ॥ ૧૫
પોશાગ નવલારે પેહેરી, ને જોતામાં આંખજ ઠેરી ॥ શો. ॥ ૧૬

નકી પોકારેરે એશી, ગુણવંતા ઘોડા પર બેસી ॥ શો. ॥ ૧૭
 રથ રપાનો રે કાઢવે, દેખતાં દીલમાં બહુ ભાવે ॥ શો. ॥ ૧૮
 આગે સેવક રે ઝાઝા, રથમાં બેઠા પ્રભુ મહારાજ ॥ શો. ॥ ૧૯
 સારથી શામળ રે ભાષ, પ્રેમચંદ પ્રીતિ ઊર લાધ ॥ શો. ॥ ૨૦
 બે જથુ બેઠા રે જોડે, કરમીજન હાંકે રથ કોડે ॥ શો. ॥ ૨૧
 કુંવર મણીભાષ રે કહીએ, પ્રભુ પુઠે બેઠા રથ માંહીએ ॥ શો. ॥ ૨૨
 છગનભાષ સુતરે સારા, સુનીલાલ ભાષ દીસે પ્યારા ॥ શો. ॥ ૨૩
 તે મણીભાષનીરે પાસે, બેઠા બંને જથુ ઊલાસે ॥ શો. ॥ ૨૪
 પુઠે પાલખીરે દીસે, જે જોતામાં મનડું દીસે ॥ શો. ॥ ૨૫
 પ્રજુની પ્રતિભારે સારી, શોભીતી સુંદીર શણુગારી ॥ શો. ॥ ૨૬
 સુખાસને પ્રભુરે શોભે, નાથ નીરખતાં મનડું ભોભે ॥ શો. ॥ ૨૭
 ભરજ્યોખન મદરે માતી, ગોરી ગીત ધણેરા ગાતી ॥ શો. ॥ ૨૮
 ચાલી ચઊઠેરે આવ્યા, પ્રેમી જનના મનમાં ભાવ્યા ॥ શો. ॥ ૨૯
 કામળ પ્રજુનીરે કાયા, જોવા લોક અથોક ભરાયા ॥ શો. ॥ ૩૦
 ભોક પ્રગામીરે કાઢાવ્યા, જોવા જન વરઘોડા આવ્યા ॥ શો. ॥ ૩૧
 હરખ હેયામાંરે ભારી, ઝાઝાં મળીયાં છે નર નારી ॥ શો. ॥ ૩૨
 તાપ તપે છેરે તેહેવો, અંજે છુટે અતી પરસેવો ॥ શો. ॥ ૩૩
 પાણી પરવો રે બેસાડી, ત્રશીત પીએ જળ શીતળકારી ॥ શો. ॥ ૩૪
 જળ અરથે સજીરે જતાં, તાપે વદન થયાં છે રાતાં ॥ શો. ॥ ૩૫
 નમ્રની બાહેરે રે વાડી, લેષ આવ્યાં ઘોડા ને ગાડી ॥ શો. ॥ ૩૬
 ગુણુ રત્ન સુરીરે કહાવે, તે જળ ઠામે વીધી કરાવે ॥ શો. ॥ ૩૭
 કુંભ ભરાવ્યારે લાંહે, પાછાં વળીયાં છે પુર માંહે ॥ શો. ॥ ૩૮
 રચના અલોકીક રે ભારે, લાવી હૃતાર્યા જન હરખારે ॥ શો. ॥ ૩૯
 વરત્યો જ્યજ્યરે કારે, સંક્ષેપે કરીયો વીસ્તારે ॥ શો. ॥ ૪૦
 આગળ લીલારે ગદ્ય છે, માટે અહીયાં અદ્ય કહી છે ॥ શો. ॥ ૪૧
 પ્રથમ પ્રમાણુ રે રસીલા, જુરે ગાદ્ય બતાવી ભીલા ॥ શો. ॥ ૪૨

ઠાળ ॥ ૧૩ ॥

સોહંકર સીદ્ધાચળ સેરી. ॥ એ દેશી ॥

સુણો સજી સજ્જન સુખકારી, સેવો પ્રભુ ભવ સંકટ હારી. ॥ સુણો ॥ ૧૬૬ ॥

જળ જુગતે કરીને લાવ્યાં, બહાં શાંતિ સનાત્ર બણાવ્યાં

ભવી જનને મનમાં બાવ્યાં ॥ સુણો ॥ ૧

સદમ કદળીના કીષા સારા, બેસાડયા માંહી પરમેશ્વર ખ્યારા

સુશોભિત શ્રદ્ધીના કરનારા ॥ સુણો ॥ ૨

કરાવે છે વીધી કોઠારી, સ્વરૂપમંદ મંત્રને જાગારી

જેવાને મળ્યા છે નરનારી ॥ સુણો ॥ ૩

પંચામૃત રત્ન પુરણુ પ્રીતે, કરાવ્યું પ્રભુને રૂડી રીતે

ધરો ધ્યાન પ્રભુનું એક ચિત્તે ॥ સુણો ॥ ૪

ધર્યા હુપ દીપ પ્રભુ પાસે, બેઠા સનમુખ થઈને દાસે

ધરાવે છે નૈવેદ્ય જાલાસે ॥ સુણો ॥ ૫

મોતીચુર લાડુ મુકબો બાવે, પેડા જરશી પ્રીતે બાવે

ધેખર શીરો વેઢમી ધરાવે ॥ સુણો ॥ ૬

ખાજ ને શેવ છે સુંવારી, સુતરફેણી પુરીયો ખારી

પુરી દુધપાક મુક્યાં ધારી ॥ સુણો ॥ ૭

રૂડી રોટલી ને સકર પારા, દહીયરાં નવેદ્યમાં ધારાં

કેકુર કમોદના છે ન્યારા ॥ સુણો ॥ ૮

દાડમ દ્રાક્ષ લીંચુ જોડે, કેરી કેળાં નારંગી કોડે

મુક્યા છે મેવા જોડે જોડે ॥ સુણો ॥ ૯

સેરડી જમ બદામ બહુ, સકરટેટી તડખુચ આદે સહુ

નાવે પાર ગણતાં કેટલું કહું ॥ સુણો ॥ ૧૦

નીત્ય નીત્ય મેવા નવા આવે, ટપાલમાં મુંબઈથી મંગાવે

ત્રેમે પ્રભુજીને ધરાવે ॥ સુણો ॥ ૧૧

મુકે પ્રભુ સનમુખ સીર નામી, નથી કોઈ વાત તણી ખામી

આરોગ્યા છે અંતરજનમી ॥ સુણો ॥ ૧૨

બળી દાન દેવને ત્યાં આપ્યાં, હેએ તો હેત ધણા વ્યાપ્યાં
કહ સંઘ માત્ર તણા કાપ્યાં ॥ સુણો ॥ ૧૩

સાખીયો.

ભોચન મનનોરે ઝઘડો, ભોચન મનનો. ॥ એ દેશી ॥
પ્રેમે બળે નર નાર, પ્રભુ પ્રસન્ન થાશે
સમર્થ સરજનહાર, પ્રભુ પ્રસન્ન થાશે. ॥ ૨૬ ॥
પ્રતિપદા દીન પ્રીતથી, કરવા દેવ વીદાય
બળબાકળ લેષ સંગમાં, નીકળ્યાં નરનારી સમુદાય ॥ પ્રભુ ॥ ૧
ધુપ ધાર દે દુધની, સુતર તણા છે તાર
શ્રીફળ આદ્યે ચુંદડી, દે છે દેવદેવી દરબાર ॥ પ્રભુ ॥ ૨
પરકંભા નગરી તણી, કરી દીધાં બળીદાન
વીદાય કીધા દેવને, આપી ધટીત પ્રમાણે માન ॥ પ્રભુ ॥ ૩
પછે પધાર્યાં પુરમાં, પ્રેમી જન નરનાર
ચઘતવંદના ત્યાં કરી, ધરી હેએ હરખ અપાર ॥ પ્રભુ ॥ ૪
પૂર્ણ કૃપા પરમેશની, આવક પર બહુ પ્રેમ
શંઘ આદે સર્વત્રને, રાખ્યાં પ્રભુએ કુશળક્ષેમ ॥ પ્રભુ ॥ ૫
વિશ્વપતિને વંદીયા, મુકી મનનો ગર્વ
વીદામગીસી આપી અને, સુખે વીદાય કીધાં સર્વ ॥ પ્રભુ ॥ ૬
નીત નીત પ્રભુને પ્રભુએ, અમૃતબાષ્પ આપ
પરમેશ્વરને પુજતાં, ટળે ભુતીક ભૈતીક તાપ ॥ પ્રભુ ॥ ૭
અમૃતબાષ્પએ જગતમાં, અમર કર્યું નિજ નામ
દેરાસરમાં દેખજો, કર્યું બે લક્ષકેરં કામ ॥ પ્રભુ ॥ ૮
સુ મારગે ધન વાવર્યું, ધન્ય જનેતા એહ
હમય કુળને તારીયાં, પતિ પિતા તણા છે જેહ ॥ પ્રભુ ॥ ૯
છતરી વીશ હજારની, ચાંદીનો ચળકાર
પાલીતાણે મોકલાવી તે, જેહેની શોભા અપરમપાર ॥ પ્રભુ ॥ ૧૦
છતરીના ધડનાર તે, સુરતી બાષ્પ શીવલાલ
પીતાંબરના પુત્રનાં, ચીત્ર દેખીને ઊપજે વાહાલ ॥ પ્રભુ ॥ ૧૧

પંકાયા પરદેશમાં, મુંબઈ પુને જાણુ
 વીલાયત લગી વીસ્તર્યા, જેહેનું જગતમાં જાણું પીછાણુ ॥ પ્રભુ० ॥ ૧૨
 ફેસરે હિંદ વીકટોરીયા, રાજ તણાં કરનાર
 ચાંદ આપીયો ચાંદીનો, પોટોઆફ પોતાનો તૈયાર ॥ પ્રભુ० ॥ ૧૩
 શાહાજાદે એક આપીયો, ચાંદ ચતુર નર હાથ
 પ્રિન્સ ઝોફ એ વેલ્સ તે, પુત્ર રાણી તણા ગુણુ ગાય ॥ પ્રભુ० ॥ ૧૪
 ત્રીજો ચાંદ સોના તણો, ભરત્ય પ્રદર્શણુ મહાંય
 કારીગરીને જોધને, આપ્યો બક્ષીસ તેને ત્યાંય ॥ પ્રભુ० ॥ ૧૫
 સરરીશીફટ સાહેબનાં, મેળવ્યાં મોહોટા માન
 તે નરે એ હતરી કરી, છે ચંચલ ચતુર સુખણુ ॥ પ્રભુ० ॥ ૧૬
 અથ ધતિ વરણુન કર્યું, નજરે નીરખ્યું જેહ
 જુલ ચુક હોશે ધણી, માફ કરશે માહાજન એહ ॥ પ્રભુ० ॥ ૧૭
 બકતી કરજો ભાવથી, મુકી મન જાંલલ
 ખરમારથ પ્રીતે કરો, એમ કહે છે બેહેચરનો બાળ ॥ પ્રભુ० ॥ ૧૮
 ઝોગણુ બેતાળીશમાં, જો વૈસાખજ માસ
 મહોત્સવ મનહર્ષથી બનાવી ગમ્મ જુરો વ્યાસ ॥ પ્રભુ० ॥ ૧૯
 ગાય શિખેને સાંભળે, ધરે પ્રભુનું ધ્યાન
 મન વાંધીત ફળ આપશે, થઈ પ્રસન્ન એ ભગવાન ॥ પ્રભુ० ॥ ૨૦

॥ પુરવી ॥

ગણુપતી દેવાનું ગરીબ નીવારે. ॥ એ દેશી ॥

ધન્યભાગ્યબાધ કરે નીત્ય પ્રભુ સેવા ॥ ધન્ય० ॥ ૧૮૬ ॥
 પ્રીત સમે ઊઠ પ્રભુનેજ ગાવે, અષ્ટાપદજ દેવા ॥ ધન્ય० ॥ ૧
 હજોદકથી સ્નાન કરાવે, શણુગાર શોભીત તેવા ॥ ધન્ય० ॥ ૨
 આંગી અનુપમ અંગે સોહાવે, મનોહર મોર છે કેવા ॥ ધન્ય० ॥ ૩
 ફેસરી ચંદન કરત મેલાટે, ધરાવે મીઠાઈ મેવા ॥ ધન્ય० ॥ ૪
 કર જોડી પ્રભુને શીરનામે જુધર ભક્તીને મેવા ॥ ધન્ય० ॥ ૫

॥ પ્રભુ પ્રાર્થનામાળા. ॥

પડવાની પડપ્રીત ધટમાં ભુલી રે. ॥ એ દેશી ॥

અષ્ટાપદ જીનરાય, અરજ ઉરધારો રે

બુડું ભવસાગર માંહે, પાર ઉતારો રે ॥ ૧

આપ વીના નહીં કાષ, અંતે બેલી રે

મને જાણી પાપી પુર, ન દેશો ઠેલી રે ॥ ૨

મેં ક્યાં ધણા કુકર્મે, શરમને લાગી રે

તમ દર્શણની માહારાજ, લેહનવ લાગી રે ॥ ૩

કરી એકાએ ચીત, ધ્યાન ન ધરીયું રે

આ જોઈ માયાનો રંગ, દીલ ત્યાં ઠરીયું રે ॥ ૪

ભવબય બંજન આપ, તાપ શમાવો રે

વિષયાદીક મોહની જાળ, માંથી બચાવો રે ॥ ૫

મોહોટાષ્ટમાં મગર, ફાગટ કુલ્યો રે

બંધી માર્ગે ભગવંત, તુજને ભુલ્યો રે ॥ ૬

સ્વપ્નવત સંસાર, જીનવંર જાણું રે

તદપી અમાની અંધ, ઘષ્ટને માણું રે ॥ ૭

લખ ચોરાશી માંહે, ફેરા ફરતાં રે

ગમા કાળ કેટલા વહી, જન્મી મરતાં રે ॥ ૮

તોણ ન માને મુઠ, મનડું માહારં રે

રંગ રશીયા તારં નામ, નવ ઉચ્ચાર્યું રે ॥ ૯

દોષ કાશ બંડાર, ભયો ભરપુર રે

તે જાણીને જીનરાય, ન કરશે દૂર રે ॥ ૧૦

નરક નીવારણ નાથ, અભયપદ આપો રે

નીજ ચરણોનો ભુરો દાસ, સ્થીર કરી સ્થાપો રે ॥ ૧૧

ગરબી.

જત્રાળુ જત્રા નવાણું કરીએ રે. ॥ એ દેશી ॥

બળેને રૂપબદેવ દયાળુ રે સ્વામી માહાવીર પરમ કૃપાળુ ॥ બન્ને ॥ ટેક.

અજીત સંભવનાથ સોહાગી, અભીનંદન છો બડ ભાગી રે
સુમતીનાથ સું ભેદ ભાગી ॥ બન્ને ॥ ૧

પ્રભુ રૂપ સુપાર્શ્વનાથ રે, ચંદ્ર પ્રભુ સુવીધીનાથ સાથ રે
શીતળનાથ ગૃહો મુજ હાથ ॥ બન્ને ॥ ૨

શ્રીશ્રીયાંસજી છો સુખકારીરે વાસુપુન્યજી પર જી વારીરે
વીમળનાથ દીશે વીમ્લહારી ॥ બન્ને ॥ ૩

ધર્મ અનંત ને શાંતિ બચરીયેરે કુંથું અરનાથનું ધ્યાન ધરીયેરે
ભવી ભવસાગરને તરીયે ॥ બન્ને ॥ ૪

મલ્લીનાથને મુનીશ્વર્ત સ્વામીરે નેમીનાથ નેમ નીપ કામીરે
પાર્શ્વ નાથ ને રહું સીર નામી ॥ બન્ને ॥ ૫

ચોવી તિર્થંકર ચીત મ્હાસેરે અલબેલાજી પુરશે આશરે
પ્રાણી ભવ સીધું તરી જાસે ॥ બન્ને ॥ ૬

પ્રભુ હું છું તે પુરણ પાપીરે કરો સાહ્ય તે કલમખ કાપીરે
પરાત્પર પ્રભુ પ્રેમ પ્રતાપી ॥ બન્ને ॥ ૭

પ્રભુ કરણી ન જોશે મારીરે, દીનદાસ ઉપર દયા ધારીરે
લ્યો ભવાખ્ષીથી જુરાને તારી ॥ બન્ને ॥ ૮

લાવણી.

ઓ ભગવાન પન્દીનાદાન નથી કંઈસાન જન્મ ક્યાંગાળું ॥ એ દેશી ॥

ઓ જીનરાય નમું છું પાય, કરોને સ્થાય, કષ્ટ નીવારો

હું આગ્યો છું ત્હારે શરણ અતી દુખીયારો ॥ ટેક ॥

સંસાર સુખને જોઈ, રહ્યો હું મોહી, ભક્તિ ના ભાવે

પણ અંતે આપ વીણુ કોઈ, કામ નહિ આવે ॥ ૧

આ ભવમાં જીસોભયું, નાથ ના નમું, તને કર જોડી

મમતા મહેસંત મહંત મૃગદા તોડી ॥ ૨

ના કરી તમારી સેવ, દેવના દેવ, ટેવ નઠારી
 પડીયો વીધયને કુષ બવોભવ હારી ॥ ૩
 મેં જાણ્યો નહીં જગદીશ ખલક આ ખારો ॥ આળ્યો છું ॥ ૧
 હું બુદ્ધિહીણ છું બાળ, પીડે જંજળ, જુઓ માયાની
 કદી લીધું નહીં તમ નામ ચીત આહવાની ॥ ૧
 સ્વારથમાં સુરો બેશ, પ્રમારથ બેશ, પડે ના ભાણું.
 દોભી બંપટ પરપત્નીનાં સુખ માણું ॥ ૨
 દેખીતી નકેની ખાણુ, જસની હાણુ, જગતમાં ભારી
 દરસાય નહીં નીજ દોશ અંધ મતી માહારી ॥ ૩
 એ પાપ પ્રજાળો આપ દોશ દુર ધારો ॥ આળ્યો છું ॥ ૩
 કુલકટાક થઇને ફરે, વેશ બહુ ધરે, નવા નીલ્ય અંગે
 તજ્યું દીવસ નીશાતું બાન સુંદરી સંગે ॥ ૧
 બોલીને જાણું જુઠ, ન જોયું પુઠ, પાપને કરતાં
 પર નિંદા કરતાં પાય ન દીધા ડરતાં ॥ ૨
 સંચે કરીયું બહુ થન, કૂંપણુતા મન, દાન ના દીધાં
 છળભેદ પ્રપંચ કરી પરધન હરી લીધાં ॥ ૩
 પણ દીન દયાળુ આપ તાપ નીવારો ॥ આળ્યો છું ॥ ૩
 કરણાનીધી તું કીરતાર, ગુન્હા છે અપાર, ગણો કદી મહારા
 તો સુખ સ્વપ્ને ના હોય દુખના આરા ॥ ૧
 પણ પતીત પાવન નામ, અચળ તમ ધામ, સુણ્યું છે કરણે
 તેમ જાણીને જગતાત આવીયો શરણે ॥ ૨
 તું વીના ત્રીભોવનરાય, નથી ઉપાય, અંતે તું બેલી
 પુછીને પેઠો દાર ન દેશો ઠેલી ॥ ૩
 જુરાને ભવ સુજનાર આશરો તારો ॥ આળ્યો છું ॥ ૪

મરણી.

સહથી સમર્થ રાધાવરનો આશરો. ॥ આ દેશી ॥
 આ પુસ્તક મેં રચીયું તું બહુ દીનથી
 કંઈ કારણસર છપાવતાં થઈ વાર ને
 માટે મારો દોશ ન દીલમાં લાવસો
 શાશ્વત સમજી સ્નેહી સૌ સીરદાર ને ॥ આ પુ. ॥ ૧
 અદ્ય મતિથી આ રચના મેં આદરી
 જૈન ધર્મની બાધું નહીં કંઈ વાત ને
 જેવી તેવી કાવ્ય કરી ઉમંગથી
 વાંચો પૂર્ણ પ્રેમ ધરીને બ્રાત ને ॥ આ પુ. ॥ ૨
 પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ મહા મોહોટો કર્યો
 દેશી દેશના આવ્યા લોક અનેક ને
 આવકનું સન્માન કર્યું બહુ સ્નેહથી
 અમૃતબાઈનો અધીક વખાણે વીવેક ને ॥ આ પુ. ॥ ૩
 ને ને સમયે જ્યાં જેવી રચના થઈ
 તે તે ખીના વરણવી છે ધરી બંદાલ ને
 દેશીયો ને મારેછે બહુ જીજ્ઞાસી
 તનમનથી મેં કીધી તેરજ ઢાળ ને ॥ આ પુ. ॥ ૪
 પછી પ્રભુની કીધી પ્રેમે પ્રાર્થના
 તે વાણી તો પ્રેમી જનને કાજ ને
 ભવીજન આવે ભક્તી કરશે એહની
 પ્રેમે પ્રસન્ન થાશે જીનમાહારાજ ને ॥ આ પુ. ॥ ૫
 મનમાં મમ થઈ મહાસુખ કવીએ કરી
 જોઈ કળાકરી પાડ્યું પુસ્તક બાહારને
 ખરી ખીના તેમાંથી સહ સોધી જીએ
 અરખાવીને એ પુસ્તક દીલદારને ॥ આ પુ. ॥ ૬

પોતાના ગુણ પોતે મુખથી ઉચરે
 ધટિત નહીં તે શાસ્ત્ર પ્રમાણે જાણુજો
 માન ધટે ને પાછળ સહ હાંસી કરે
 આપ સુણોને પરજન કરે વખાણુજો ॥ આ પુ. ॥ ૭
 હુંપદ મુકી સમરો સરજનારને
 નેથી જાએ જન્મ મરણનો રોગ જો
 કુલુદ્ધિએ કુટાયો જીવ કંઈ વારમાં
 ફરી મળે નહીં મનુસ્ય દેહનો જોગજો ॥ આ પુ. ॥ ૮
 આ જુદી બાજુ રે સરવે જાણુજો
 ખલકપતીએ રચી દેવા ભુલથાપજો
 પુન્ય પાપના પાશા કરમાં આપીયા
 જાણી ખેલે તો ટળે ત્રીવીધના તાપજો ॥ આ પુ. ॥ ૯
 માયાના સુખમાંરે મુરખો જોહી રહયો
 જમ કસાને જાણ્યા નહીંજગુમાર જો
 અંતે શી ગત થાસે . લેવીચારને
 નથી અમર કો આ જીગમાં નીરધારજો ॥ આ પુ. ॥ ૧૦
 આ ગંદી કાયાનો ગરવ ધરી બહુ
 મંદાધ થઈને મહાલે મહાસુખમાંજો
 કાળકટ ચડી કાયા નગરી ઘેરશે
 જમની આગળ જોર નહીં ચાલેકાલ જો ॥ આ પુ. ॥ ૧૧
 સંગીતાઈ કોઈ થસે નહીં તે સમે
 મુકાવસે કુંજ પડતાં મુદગલ મારજો
 માટે ભુરાભવ તારકને લેભજો
 હનારે પ્રભુ ભવભાગરની પારજો ॥ આ પુ. ॥ ૧૨

